

Eredményekben gazdag boldog új évet kívánunk minden kedves olvasónknak!

VILÁG PROLETÁRJAI,
EGYBÜLJETSKI

MECSEKI

Ércbányász

A MECSEKI ÉRCBÁNYÁSZATI VÁLLALAT DOLGOZOINAK LAPJA

XIX. ÉVFOLYAM I. SZÁM

ÁRA: 1.80 FORINT

1982. JANUÁR 1.

Új év, növekvő feladatok

A ma szakismerete holnap már kevés

Interjú Mátrai Árpád vezérigazgató-helyettessel

Az év elején körvonalazott feladataink elé odatettük: fokozott követelményt igénylő feladatok. Gondolom helyel-közel eleget tettünk feladatainknak, s helyenként néha kismértékben talán túlteljesítettük. De a ma túlteljesítése a holnap követelménye. Ércbányászatunkban a teljesítményszint növekedése, tekintettel, hogy nehéz fizikai munka a bányászok számára, ma már az alkalmazott technikától, műszaki fejlesztéstől, a technikához kidolgozott termelési technológiától függ. A műszaki fejlesztés ez évi eredményéről, a technikai színvonalról és a holnap gondjairól beszélgettünk Mátrai Árpád vezérigazgató-helyettessel az új év küszöbén.

— Az 1981-es év műszaki fejlesztési feladataiból csak a legfontosabbakat említeném. Az idei évben az önjáró technika kísérleti alkalmazása volt a fejlesztés egyik fontos része. Sajnos objektív akadály volt annak, hogy az utolsó negyedévben a III. sz. bányauzemben és a IV. sz. bányauzemben nem tudtuk a három-három géppárt és egy-egy tartalékát az erre a célra kijelölt bányamezőben foglalkoztatni. Negyedévi késedelmet jelent ez.

— A hasított csöves közhorgony biztosítás kísérlete volt a műszaki fejlesztés másik fontos része. A kísérlet bizonyította, hogy ez a módszer alkalmazható, jó. Dunaújvárossal már megtörtént a megállapodás a napokban, ők szállítják az alapanyagot. Üzemszerű alkalmazása attól függ, mennyit tudunk készíteni belőle a jövőre. Tervezzük egy műhely kialakítását és ügyeskezü rehabilitált bányászokat állítunk be a gyártásra. Évi kétszáz ezer darabot tudunk majd gyártani, ebből saját igényünk körülbelül 150 ezer, ha minden lehetséges, biztosítást ezzel a módszerrel csinálunk. Nagyon lényeges volt az 1980-ban megkezdett EDÜ osztályozónak a rekonstrukciója. Még nincs befejezve, de ami vissza van az már 1982-es műszaki fejlesztési feladatunk.

— A bányászati technika-technológia fejlesztése és fejlődése lesz-e akkora mérvű a VI. ötéves terv további éveiben, hogy ezt az időszakot korszaktávként jellemezzük ércbányászatunk és ércfeldolgozásunk történetében?

— A jelenleg alkalmazott technikából-technológiából eredő teljesítménynövelés kifizetése megtörtént már a

IV. ötéves terv időszaka alatt. Azt követően vagy stagnált a termelésnövekedés, vagy tartalékokat él-tünk fel, vágthajást csökkentettük, jobb feltárt területeket vontunk be a termelésbe. Az évről évre fokozódó létszámcsökkenést valamilyen technika alkalmazásától eredő teljesítménynöveléssel próbáljuk kiváltani. Ennek érdekében a 81-es évi műszaki fejlesztési feladatok között már említett önjáró technika. 1981 utolsó negyedében a betanulási időszakra objektív okok miatt nem került sor, emiatt jövőre annyit fog csökkenni a termelés, amennyivel később indulnak be ezek a gépek. Az önjáró gépek kedvezőbb bányászati körülmények közé készültek, mint a mieink. Izgalmas kérdés, hogy a gépek a kedvezőtlen geológiai és közetmechanikai körülmények között tudnak-e eredményesen dolgozni? Annál is inkább, mert eredményesség esetén 1983-ban a III.

és IV. sz. bányauzem termelésének 30 százalékát ezzel a technikával biztosítjuk. A létszámcsökkenésből eredő termelés-csökkenést ugyancsak ezzel a technikával váltjuk ki és 1985-ig kell bizonyítani, hogy ezt a technikát érdeemes-e tovább fejleszteni. Mindezt azért csinálhatjuk, mert állami keretből kaptunk 60 millió forintot az önjáró gépek vásárlására. Nyilván az önjáró gépek alkalmazása során megnő a tömegtermelés és itt kapcsolódik az EDÜ rekonstrukciója, mint műszaki fejlesztési feladat. Ennek egy része arra irányul, hogy több anyagot legyen képes osztályozni, feltárni, feldolgozni az EDÜ.

— Nagy gond a foglalkozási megbetegedések elleni küzdelem. Ez elsődlegesen műszaki-technikai fejlesztési feladat. Mennyire tud ennek eleget tenni a fent vázolt műszaki fejlesztés, tekintettel a mélybányák klímakörülményeinek fokozatos rosszabbodására?

— Annak ellenére, hogy nagyon fegyelmezetlenül dolgoznak bányászaink a drága lafettás gépekkel, vagy egyáltalán nem is dolgoznak vele, vibrációs megbetegedésből új esetünk

szinte nem is volt az utóbbi időben. A jelenleg kézfúrással fúrt lyukak 30 százalékát váltja ki még az önjáró gépek fúrókocsija. A maradékot, amit kézfúrással kell fúrni, rezgés csillapító PR-27-es fúrógéppel fúrják, tehát a jövőben ez a betegség nem lesz téma. Közel kétszer annyi időre nő a szilikózis betegség kifejlődésének ideje, mint a korábbi években. Évi nyilvántartott betegségek száma állandó. Jelenleg nincs semmi új elképzelés, csupán a por elleni védelem előírásainak fegyelmezett végrehajtása.

— A halláskárosodás elleni küzdelem is fegyelmezett kérdés. Orvosi vizsgálatok bizonyítják, hogy csak annál alakul ki a betegség, aki az egyéni védőeszközt nem használja.

— Az önjáró technika gépeinek nem nagyobb a zajszintje, mint a jelenlegi gépeké?

— Az önjáró rakodógép kezelője van csak kitéve nagyobb zajhatásnak. Ha a technika alkalmazásával a halláscsökkenés, mint foglalkozási megbetegedés számarányában nő, akkor a teljesítménynek kell csökkenni abból eredően, hogy többen nézik a rakodógép munkáját, holott másutt hasznos munkát végezhetnek. A nehéz fizikai mun-

kából eredő általános egészségromlást az önjáró technika nagyban megakadályozza. A klímakörülmény nem változik úgy, hogy a következő öt évben szükség legyen általánosan a levegő hűtésére. Csak akkor lesz erre szükség, ha a III. sz. bányauzem áttelepül az V. sz. bányauzembe. Egyébként egészségi károsodást ez nem jelenthet.

— A vállalat műszaki kollektívájának nagy feladatokat kell megoldania a jövőben. Fel tud-e nőni ezek megoldásához?

— Ma a bányamérnök-képzésünk még csak általános. Úgy érzem, nem tudunk úgy megélni, ha csak általában tanulunk meg mindent. El kell jutni oda, hogy valamiben tudjunk többet mint a többi és csak az ilyen szakembernek legyen nagyobb becsülete. Mindenkinek azt kellene csinálnia, amihez kedve van. De mindenkinek legyen valamihez kedve! Legyen az emberek hobbija a szakterületükből eredően is. Mindezt csak komoly önképzéssel lehet elérni. Az a többletudás, ami egy bányamérnököt specialistává nevel, önbecsülést is jelent, és nekünk is becsülni kellene olyan differenciálással, amit a közvélemény is elfogad. Meg kell találni azt az ösztönzési rendszert, ami készíti az embereket arra, hogy a saját szakterületükön belül egy témában az általánosnál sokkal többet sajátítsanak el és azt alkalmazzák. Összefoglalva: azal a szakismerettel, amivel ma rendelkezünk, nem tudjuk végrehajtani a holnap magasfokú műszaki-technikai feladatait.

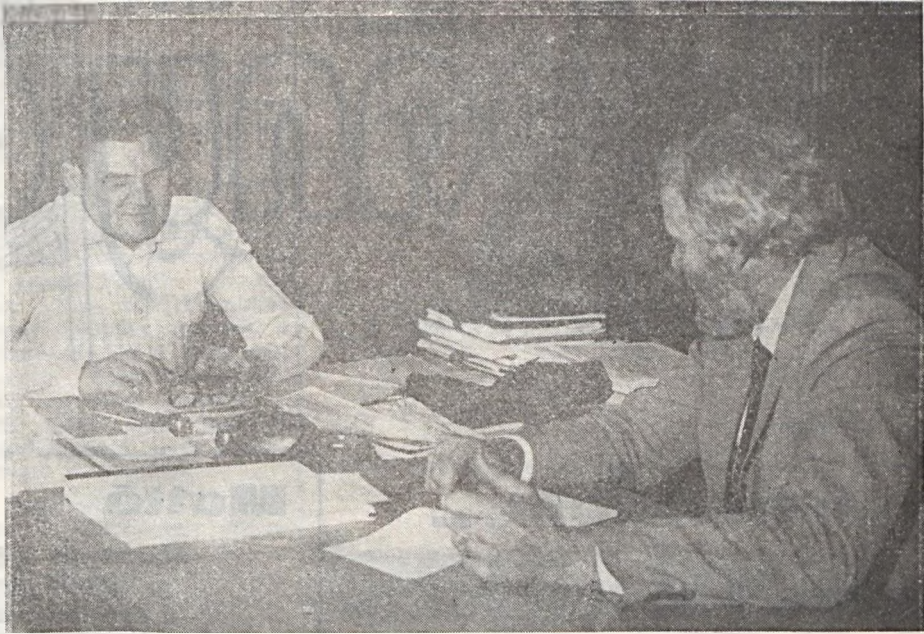
— Napról napra közeledik az V. sz. bányauzem bekapcsolódása a termelésbe. Hogy áll a beruházási program és mikor várható az üzemszerű termelés?

— A beruházás terv szerint halad, ennek az ötéves tervnek a végéig átköltözik a II. sz. bányauzem, a következő ötéves tervben a III. sz. bányauzem. 1984 végére várható az üzemszerű termelés úgy, hogy a II. sz. bányauzem mindkét területén termel.

— Végül miben foglalná össze vállalati kollektívánk fő tennivalóit 1982. évben?

— Dolgozzanak 1982-ben sokkal fegyelmezettebben, sokkal takarékosabban, hogy minél kevesebbet veszítsünk az országosan is kivívott tekintélyünkben.

Kukai András

Bányászaink munkáját segítik a korszerű gépek.

Csöndör László felvétele

Én elmondom...

Rohanó életünkben gyakran előfordul, hogy egy esemény, vagy jelenség megragad, felkavar bennünket. Így vagyok ezzel jómagam is, mert egy kérdés bennem régóta feszül, kavargó s nagy felelőtlenség lenne tőlem, ha mindezt elhallgatva közösségünk látárára kárát.

Nem, ezt nem engedhetem meg magamnak. Közösségi ember lévén az események mellett nem mehetek el behunyva szemmel. Hol itt akkor a társadalom iránti ragaszkodás, a tenniakarat? Nem, én tenni akarok, ezt tőlem joggal el is várhatják. Arról nem is beszélve, hogy önmagam előtt is szégyenkezni kellene és ahogy ismerem magamat, ezt nehezen tudnám elviselni. No, meg állandóan érezni kellene vezetőim, munkatársaim fűrészkező tekintetét, hogy alkotó, a társadalmi fejlődést segítő észrevételemet nem teszem közkinccsé.

Azért sem tehetem, mert a ma követelménye a szó és tett egysége. Mert ugye mit ér a jól végzett munka, ha mellette az értelmes szó

mozgósító ereje elhalványul, gyenge és erőtlén. Tanulnunk kell egymástól. Gondolataink kicseréléséről senki sem mondhat le, ez ma már az élet elmaradhatatlan velejárója. Nem is beszélve arról, de azért mondom, hogy az ember ezáltal önmagát is formálja. Csiszolja magát, nyelvi illetve közlés kultúrája kifinomul és a szemléletváltozásában bekövetkező fejlődése szinte leírhatatlan.

Nő a társadalomban elfoglalt helyéből adódó látómezeje a világ dolgaiban. Jobban tudatosul benne a helye és a szerepe. Megnövekedett a lényeglátása, szelektálni tud, nem vész el az apró részletek halmazában. A közgondolkodásunk így formálódik, fejlődik s a mindennapi életünkben így válnak részeseivé, alakítóivá annak a nagy minőségi változásnak, mely az egész ország boldogulásának forrása. Tovább megyek. Ez már nem kis hatással lehet az egész világ alakulására sem. Ebben pedig igazán nem lehetünk megalkuvóak.

Nem bizony, nekünk nyitott szemmel kell nézni, pontosabban fogalmazva látni a világot. Látni a maga valóságában, de látva a sok ellentmondást is, amit fel kell oldanunk. Ha összefogunk, akkor ez sikerülni is fog, mert hisz ezért ragadtam tollat a kezembe.

Mindezt persze nem adják ingyen, tanulni is kell, hogy legyen, aki taníthatson, mert ha nem tanul senki, akkor tanítóra sincs szükség, de tanítóra mégis szükség van, hogy taníthassa a tanulni nem akarókat és így, akik nem akarnak tanulni, mégis rákényszerülnek a tanulásra, mert a tanítók mindig tanítani akartak...

De nem folytatom, mert nem szeretnék úntatni senkit. Inkább rátérek a lényegre, amit oly fontosnak tartok elmondani.

Mi is volt az? No, nem baj, majd eszembe jut. Ígérem, hogy a következő újszámban elmondom, bár meglehet, hogy akkor majd egy még izgalmasabb témát fogok feszegetni.

Csak el ne felejtsem!

Mottó

Már tavaly is élcelődtünk az akkori élce elődünk, a Fércbányász számára.

Ez a lap is hasonló: egy óév-búcsúztató, ügyelve a látványra!

Változnak az idők, változnak a státuszszimbólumok

Sznó Benő idegesen állt fel a Hi-fi tornya mellől. Nem azért volt ideges, mert még adósa volt az árából ötvenezzerrel, nem is azért, mert a gombja csavargatása közben véletlenül a Kossuth rádió híreit fogta, hanem azért, amit a hírekben hallott.

— Fantasztikus — gondolta magában, s ki is mondta.

— Képzeljétek el, milyen emberek vannak — fordult a társaság másik három tagjához. — Betörték egy díszállat-boltba és elloptak egy kajmánt.

A társaság irigyen összenézett. Benő felesége, Klotild — aki Nagy Boriska néven született, de ez a név teljesen használhatatlan volt jobb körökben — meg is jegyezte.

— Csak te lehetsz ilyen éheltetlen. A mi akváriumunkban még mindig az a kis vakarcs Vipera berus (keresztes vipera) tekereg, bezeg Hildának már rég Boa constrictoruk (óriás kígyó) van, nem is beszélve Artúrékról, akiknek Genetta genettájuk van.

A társaság ifjabb nőtagja Snób Lia, aki tavaly olaszban az állatkertben is járt, s ezért amatőr zoológusnak mondta magát, felsóhajtott. — Oh a genetta! Micsoda pikkely mintázata van! Nézd meg kérlek a Brehmben — szolt oda udvarlójának a társaság negyedik tagjának, Majmo Lorántnak, aki szolgálatkészen ugrott az aranyozott kötésű könyvért. Fellapozta, s halkán olvasni kezdte.

— Genetta genetta, foltos pelymeg, macskaféle ragadozó... — Tovább nem folytatta. Csend lett. Csak az ezüst szamovárban zubbogott a teavíz. Erre vartak az empire stílusú, zöld posztóval bevont, egyiptomi és antik formákkal gazdagon díszített kártyaasztal mellett, a XVII. századi barokk székeken. Tarokozni ezeken lehet igazán. A fiatal ember lapozgatott a nagy könyvben.

— Egy Bedlington — terrier — mutat egy képre,

hogy megcsillanjon ujján a fehérrarany gyűrűje. — A szomszéd a múlt héten vett egy ír szettert. Ez nem kötött pulóver — fordult panaszkodva ifjú menyasszonyához, aki lesújtó pillanattal nyugtázta a megjegyzést, s azonnal visszavágott. — A kutya már lefutott téma. Egy jó kocsit kellene. — Ah, egy Buick Riviera, a legutolsó típus — sóhajtott fel Klotild. — Képzeljétek, 205 lóerő, automata sebválasztás, hat és félméter hosszú. Gyönyörű lehet.

Benő azonban leint. — Új kocsit — mondja ajkbiggyesztve — földhözragadt gondolkodás. Tegnap láttam a tenispálya mellett egy Bentley-t 1941-ből. Az igen! A pótkereke a motorház oldalára van erősítve. Biztos benne van a kétszázezerben, de megéri.

Végre megkezdődik a parti. Közben csendesen csörgedezik a beszélgetés. A férfiak a vasárnapi vadászatról, a hölgyek az épülő hétvégi házról csevegnek. Klotild panaszkodik.

— Mire elhatároztuk az építkezést, kiderült, hogy inkább egy tanyát kellett volna vennünk a Kiskun-ságon. Most kénytelenek vagyunk itt egy úszómedencével kárpótolni magunkat. — Sose panaszkodjatok — szolt közbe Loránt. — Vesztek egy új japán fűnyírógépet, a szomszédokat megüti a guta.

Elégedetten kártyáztatnak. Lia lassan szedelőzködni kezdett. Vállára terítette új nyusztkabátját, hódprém kucsmáját a fejére illesztette, belekarolt lovagjába, s búcsúzkodott. — Puszi! — edesem — mondta — sietnem kell az anyakönyvi hivatalba.

— Minek? — kérdezte meglepetten Klotild (született Nagy Boriska).

— Tudod ez az én nevem, ez a Snób Lia olyan közönséges. Valami vulgáris pénzjátékra emlékeztet. Úgy döntöttem, névváltoztatást kérek. Lehet, hogy mikor legközelebb találkozunk, már Brid Zsuzsa leszek.

K. J.

Tovább tart a rendszeres betegellenőrzés, illetve beteglátogatás vállalatunknál. A táppénzen tartott dolgozók közül 784 főt látogatott meg Éjszakai Hajnalka betegellenőr. A látogatást követő napon minden beteg gyógyultan állt munkába.

Kedves Szüleim! Drága Sógornőm! Hüje Öcsém!

Hát én még mindig itten vagyok a bányavárosban. Tavaj iljen tályt irt levelembe mögírtam, aztat, hogy mögnősültem vót. Evött az Enikő. Így ozt a vállalattól kaptunk lakást.

De nem Szent Lőrincen, ahogy ígérték, ha nem itten a városban. Arczal a vasut felé. Néznek az ablakok! Hát ez is oljan dolog amiben ott a falunkban nem igön lett vóna részöm. Nincs ennél szöbb, mint mikor tájt gýn a vonat s ozt csörömpölni kezdenek a tányérok. A szekrénybe. Ma már tudom, ha nagyun csörögnek teher halad az ablak előtt, ha mög kicsit akkor személj a vonat. Mind ezökbek az a legszöbb amikor Enikövel az ágyba bujjunk a duna alá s ugy bizseregni kezd a püspökfalunk alatt a lepedő. Mert beremeg az is, ahogy dübörög a szerelvény.

Ugy, hogy igazán ljó helyen lakunk. Igaz, hogy a címünk hun Hajnalka hun meg Ércbányász ucca. Iljen flanc is csak a városban löhet. Otthon csak Fő mög Kossuth mög Lenin uccák vannak. Ezért is nem árt ha maljd a kisbirót eccer ide külditek tapasztalat csereberére.

Mán tavaj is kérdöztem vót, hogy az a hüje öcsém mögesinálta e a tetöt, vagy még mindig be esik a hav a tisztaszöbába.

Különbek nekem mind egy ám, hogy hun hógojzók csak azért jutott az eszömbek, mert nálunk hull a hó a csukott ablakon be. A csempék is potyognak s

mikor mindig leesik egy, a Mancik kecskénk jut eszömbek. Az is mindig potyogtat.

A kertvégebe öregapám csinátá budít viszont nagyon hiányolom. Itt ugyan is ha ráülünk mindig foljdogál a víz s mindig akkor huzza le magát amikor nem kéne. Oljan automata budi éke, magától öblít már egy éve, de hogy minek szereltek rá lehuzót aztat nem tudom. Maljd elviszöm a hüje Öcsémnek s használhatja oljan függösülnek ha megy kömüvesekhez majtert cipelni.

A bányába még mindig csilléket tologatok, de most már érzem én is, hogy tanulnom köll. Oljan valamijjen vetelkedöt köne mög nyerni.

Hát én aztat hiszem, hogy minden fontosságot mögírtam csupán aztat kérdezem még mögkaptátok-e a lapátot mög a csákányt? Aztat mit apámnak kültem a névnapjára. Azért kérdöm mer azt ugy csencseltem ki az üzemből. Ott oljan sok van hogy csak na, de azért boszantana ha közben megdetszet vóna másnak is s elcsencselte vóna. Aztat is somázom, hogy itten a városba oljan nyugett az élet. Ljó hogy eljötem vót a faluból mert otlan iljen szép dógok nem történtek vóna enneköm. De most sietek mert halom hogy gýn a vonat s iljenkor Enikövel a duna alatt a helyünk. Hagy bizsergünk ha mán nem kerül pénzbe, a vasut fizeti.

Szeretettel, sögornömet csokollva:
Lajcsi

Ércbányász

A Mecseki Ércbányászati Vállalat dolgozóinak lapja
Felelős szerkesztő:
Kisdaróczi János
Szerkesztő:
Ragoncsa János
Szerkesztőség:
7633 Pécs,
39-es dandár út 19.
Telefon: 15-851
Vállalati tel.: 7-243, 7-147

Kiadja:
a Baranya megyei Lapkiadó Vállalat
Felelős kiadó:
Braun Károly
Kiadóhivatal:
7601 Pécs, Hunyadi út 11.
Telefon: 15-000

MÉV Nyomda
7633 Pécs,
39-es dandár út 19.
Felelős vezető:
Sperczel János

Megjelenik kéthetenként
Előfizetési díj egy évre
43,20 Ft
Előfizethető
a szakszervezeti bizalmiaknál
Ny-623-4

A pájszerszámozottságról Vállalta — teljesítette

A III. sz. bányauzemben úgy a nyolcadik, s a tizenkettedik szint között szegezem a nagy kérdést Zsombor Zsombor csapatvezető vajárnak, a szakma nagy öregjének:

— Hogyan lett bányász?
— Egy pájszer miatt — mondja, de úgy, hogy még a 43-as lúdtalpam is borsózni kezd a 42-es csizmában.

— Mi miatt? — hőkölök hátra, jól beverve a fejem.
— Egy feszítővas miatt. Látom, maga nem szakmabeli?

— Nem. Csak nem tört be az üzembe, hiszen akkor a Kékfényből olyan ismerős az arca?

— Ne hízelegjen — mondja zavartan, egyik lábamról a másikra lépve — azt azért nem. Bár ha jól meg gondolom? Belépőm nem volt, sőt munkakönyvem sem. Tudja a kocsimmal az üzem előtt neki hajtottam egy másik autónak. Ekkor derült ki, hogy a kocsimban mégis csak a komám volt igaza. Az a hat feles tizenhat volt. Meg két korszó.

— Na szóval jól benyomódott a karosszériám. Se előre, se hátra. Ekkor mentem a portára s biztosan megsajnálta, amikor mondtam mi van, s hogy pájszer kéne. Mondták, menjek csak előre, mindig előre. Ott majd kapok.

— Amikor már a társzintnél jártam, gyanús volt a dolog, de mondták pájszer ott bent van. Én meg ennyi feles után nem vitatkoztam. Végül is lekerültem a bányába. A fiúk — jelenlegi csapatom — úgy adtak pájszert, hogy meg kellett ígérnem, visszahozom. Azóta itt vagyok, több mint tizenöt éve.

— Nem a nagy pénz miatt maradt?

— Na hadd röhögjek. Én, az egykori fröccsöntő kisiparos? Maga viccel?

— Nem, és nem, és nem. Nézze én tudom, ide majd mindenki a nagy halom dohányért jár melózni. Miért ne lehetnék pont én kivétel?

— Tényleg miért ne? De akkor végül is miért maradt?

— Az áldott jó szívem miatt.

— Nem értem.

— Hát ez az, mert tizenöt éve ezt senki sem veszi be. Ez fáj! Van egy hihikéje? — mondja könnyekkel küszködve.

— Hogy tetszett mondaní? — kérdezem meghatódva.

— Egy zsebkendője. No, de figyeljen rám. Annak idején én bajba kerültem, s ezek a fiúk segítettek nekem. Pájszert adtak. De mint később kiderült, ők is bajban voltak, s kérték, hogy segítsek. Azóta is bajban vannak, és én változatlanul segítek. Azt, hogy emberhiány van a vájvégeken maga is tudja. Pláne, mióta a II. üzemben aranyat bányásznak.

— Mit bányásznak Zsombor bácsi? Ugye szólíthatom így? — megyek át taktikát választotta, kedveskedőbe.

— Oké — simogatja meg a kobakom —, de nem kell csodálkozni. Itt már bányásztak bauxitot, majd uránt, fő a változatosság. Minden esetre az ottani fiúk most nagyon sok pénzt keresnek. Tudja, már azon gondolkodom, el kéne arra autóznom, s neki menni egy fának.

— Hogy ismét szüksége legyen egy pájszerre?

— Okos, nagyon okos. Még félórát tölt velem, s le is diplomázhat. De nehogy azt mondja ezek után, hogy a lóvéra utazom. Csak hát ahol ilyen sok a kereset, ott sok lehet a munka, s biztos elkelne a segítség.

Egy héttel később a II. sz. bányauzemben járva, pont az udvaron bámszókodtam, amikor a bejárat felől hatalmas csapodást, csörömpölést hozott felém a téli hófúvás. A portán Zsombor bácsi érdeklődött izgatottan, hol kaphatna pájszert, mert a kocsiával az üzem előtt nekihajtott egy fának...

Veress Tamás

A bicskás doki esete

MOTTO: „Nincsenek új történetek, csak öreg dolgozók, egy régi uránosnak minden vice szakállas.”

A történet még abból az időből származik, amikor még bauxitot bányásztunk, és az én munkaviszonyom is kezdetét vette. Egyre kevesebben vagyunk, akik emlékeinkben turkálva rábukkanunk az akkori idők egy-egy történetére. Már a születésünk pillanatában is megbecsülték a több szakmával rendelkező dolgozókat és külön örültünk, ha a szigorú káderezés és erkölcsi szűrőzés után kivételként papot, vagy netán államánonyon kívüli állatorvost sikerült alkalmazni.

Ez a helyzet átmenetet is jelentett a mostani és az akkori időkhöz képest, mert bár a vállalatnak e többszámú dolgozókból közvetlen haszna nem volt, a szociális ellátás egyik formáját jelentette, hisz ha valakinek lelki vigaszra vagy másnak éppen miskarolásra volt szüksége, az így megtalálta a kívánt szolgáltatás lehetőségét.

Így történt, hogy valamennyiünk által tisztelt (ma már csak az emléket) aktív állományon kívüli állatorvos kollégánk épp egy kis szolgáltatásra készült Kővágószőlős községben, ahol meg disznóra alkudott meg egyik bányászunkkal, hogy a miskarolási munkálatokat (Szolgáltató üzemünk még nem volt) elvégezi.

Doktorunk az „olaszos” eredetű, de magyaros ételeket, italokat — épp az „olaszos” eredetük miatt — igen csak kedvelte, így az egyezés minden huza-vona nélkül létrejött. Annyal kikötése volt a bicskás dokinak, hogy „este aztán tiszta alom kerüljön a disznók alá”.

Elkövetkezik a másnap, doktorunk megjelenik és visszautasítja a reggeli szíves kínálást (előbb a munka aztán az öröm) és munkára buzdítja bányászunkat is. Az előre küldi, mondván azonnal jön csak a pálinkát teszi biztos helyre az aszony elöl, egybeként a négy disznó a tiszta alommal ott van hátul az ölben.

Doktorunk előre siet, hogy mielőbb túl legyen a munkán és a „potyolinó” élvezetnek szentelhesse magát.

A disznóhoz közeledve gyanús csend fogadja és az ólajtót kinyitva csak a tiszta alom látványa kápráztatja szemét. Felháborodva rohan vissza bányászunkhoz „hogy ellopták éjszaka a disznókat”. Ezt a gazda nem nagyon veszi komolyan, hisz — ahogy mondja — „fél órája még megvolt mind a négy” — és a doktorunk csak tréfál.

Fogadásra veszik a dolgot, a bányászunk állítja, hogy van disznó, a doktor, hogy nincs. Végül abba maradnak, hogy ha van disznó úgy a doktor ingyen dolgozik, ha nincs akkor kap egy liter pálinkát.

Ezek után sietnek az ólhoz, ahol a doktor magabiztosan tárja ki az ólajtót, követelve a pálinkát. Bányászunk megköszönve az udvarias ajtónyitást, belép és a tiszta almot szétértve húzza elő a: makkdisznót, zölddisznót, tökdisznót, pirosdisznót — összesen a négy disznót.

És ahogy doktorkánk is kérte, a tiszta alom is megvolt.

Doktorunk bányászainkat meghazudtoló ékesszólás közepette ismerte el, hogy „átdobták a ... a kerítésen”.

Szabó Sándor

Aszongya a haverom...

Aszongya a haverom, a nagy Behemót (mert nekem ilyen is van), hogy ezt írdd meg te kis nyikhaj, ne csak mindig a szépet ciferázd még szebbre. Szabad a dolgozóval így kibabrálni? Dolgozót mondott, gondoltam nincs nagy baj, esetleg róla lehet csak szó, mert ő olyan túl érzékeny, kibebbségi ézése van. Aztán néhány szájtáti hallgatósága mellett dörgedelmes hangon, színesen esetelte, hogy: ugyebár a dolgozóknak van egy (mert miért is legyen több) automata mosógépe. Ugye megengedheti a bányász dolgozó azt, hogy ilyenje legyen? (Szó nélkül bölintottam.) És öt év után, mert ugyebár ez a technikai csoda már öt-éves, egyszer csak gondolta, a dolgozó bányász, puckához ért, vagy már ahhoz se, csak mondani tudja, hát nem mert hozzányúl. Egy darabig még kapcsolgatta, aztán szervizt hívott. Aszongyák neki, még csak telefonon, hogy ők ezt nem javítják, ez már öreg! Hát érted ezt? Ötéves és aszongyák, öreg. Olyan kínja volt a dolgozónak, hogy csak tanácsot tudott kérni és tanácsoltak neki egy más szerviz, de az már nem szerviz, hanem valami szolgáltató szövetkezés, vagy micsoda? Utasítás: legyen otthon ekkor

és akkor. Káromkodás, műszakcsere és a dolgozó vár, aztán senki, csak egy papír a levelesládában. „Majd ha jó lesz a lift, akkor hívjon újra.”

Na, aztán jó lett a lift, hívás, jövés. De a kettő között megint kikönyökölt az az átok. Mármint a lift. Újabb levél a levelesládában: „Nana, megmondtam, csak akkor, ha jó”. Nyolc emeletre harminc kiló szerzőt nem cipelünk, nincs bent a szolgáltatásban. Hogy rövid legyek, dühöngés, csillagszedés, telefon, abba könyörgés, végre negyedik alkalommal minden összejött és megjött egy hetyke kis vidám fickó, egy kistáskával. És ahogy ránézett az automata csodára, közölte, csak úgy ránézésre, hogy ezt ő nem tudja helyből nekiugorva megszerelni, ez szervíz kocsis lesz. Könnyörgés, beígérés. Nem tudod mi az? Na ne hülyíts! Szóval erre aszongya a szerelő, hogy adjon a dolgozó egy csavarhúzó, egy fogót, mert az neki nincs. A dolgozó forgatta a vérekes szemét, mert ettől beeresedett, hogy akkor hol is az a harminc kilós szerelő kocsis vagy táská, vagy micsoda? Hát csak kistáska volt, amit titokban lemért szegény, a kis lisztesmérlegen. Két kiló húsz deka volt! Közben a kölcsönszerszámmal ami sk. dolgozói tulajdon, egy csavarás jobbra, meg egy vissza és a technika csodája felébredt téli álmából. Hát most szólj ehhez! Szabad ilyen csinálni, a mi sokat dicsért, ahol az ember ... szóval érted, a mi társadalmunkban szabad így kibabrálni a dolgozóval?

Némán hallgattam, kis szünet után, na és mit gondolsz mi történt? — kérdezi a haverom, ő is szünetet tartva. S egy kicsit belevigyorgott a szünetbe. Hát én végig gondoltam: „kidobtak egy szerelőt a nyolcadikról”, láttam lelki újságírómat, s közben komoly tekintettel néztem behemót haveromra, hogy ezek után ő vigyorga.

Na, és mégis mi történt? Ahelyett, hogy kivágta volna a nyolcadikról ennyi herce-hurca után a hetyke vidám kis szerelőcskét, tömte a markába a százásokat a dolgozó, hörögte röhögéstől fuldokolva a haverom. Jövöre ezt a kibabrálast én is megpróbálom.

— i —

Méhhajtásért 500 forint és 2 csupor méz

Üzemegységünknel kiemelten foglalkoznak az új, pályakezdő ifjú autószerelőkkel. Fontos állomás életükben az első munkahely, a munkahelyi kollektívába történő beilleszkedés. A KISZ, illetve a szocialista brigád munkájába próbáljuk mihamarabb bekapcsolni őket. Közös mozilátogatás, társadalmi munka, no és persze a mellékes jövedelemszerzésbe való bevonásuk is mind-mind ezt segíti elő. A hétfői maszek munka mindig vonzó a fiatalok számára, ezért már hagyományának számít, hogy minden év szeptemberében egy vasárnap, méhhajtást vállalunk az egyik állami gazdaságban.

A magas, 500 forintos napi kereseti lehetőség, a teljes ellátás, a 2 kilogramm méz és az ingyenes utaz-

tatás nem teszi kétségessé, hogy van rá jelentkező.

Így történt ez az idén is, amikor 6 új, 17—18 éves fiatal dolgozónk jelentkezett a „munkára”. Mi a műhely „öreg” dolgozói jó tanácsokkal láttuk el őket. Külön felhívtuk a figyelmüket, hogy a jó és sikeres méhhajtáshoz speciális felszerelések, szerszámok is szükségesek. Aki teheti, hozzon magával kolompot és ostort, mivel a méheket csak így lehet gyorsan és teljesen a kaptárakba terelni.

Elmondtuk, hogy különös gondot kell fordítani az anyaméhre, hiszen ha az már bent van a kaptárban, akkor a többiek már nem nehéz behajtani. Ostoros tereléssnél ügyelni kell arra, hogy csak az ostor vége érje a méhet, mert különben gorombák lesznek, esetleg

meg is vadulhatnak. A munkára ajánlatos gumicsizmát is hozni a nagy sár miatt.

A lelkes és jó tanácsokkal ellátott fiatalok vasárnap hajnali 5 órakor a megbeszélt helyen, a Széchenyi téren munkaruhában és gumicsizmában várták az állami gazdaság autóbuzsát és közben arról beszélgettek, hogy ezen a munkahelyen a fiatalokkal nem babrálnak ki, nem küldik őket reszelőszírt a raktárba, körvinklirt az esztergályoshoz, és nem próbálnak eladni nekik világoskék inkognitót.

A következő munkanapon, hétfőn az idősebb kollégák élénken érdeklődtek a 6 fiatalról, hogyan sikerült a méhhajtás.

Az eddigi eredményeken felbuzdulva jövöre már tarhonyaszüretet is szeretnénk

szervezni, amelyben — bizonyosan főgagítorként — az idej hat „dolgozónk” is

részt vesz bekapcsolódva a közösségünk munkájába. Szöllősi Gábor

Képünkön a Volán mentesítő helikoptere látható leszállás közben a kertvárosi piactéren. Mint hírül adtuk, 1981. november 31-én 23 óra 45 perckor a Volán Petőc és a Bacsó Béla út közötti menetrend szerint közlekedő autóbusszát néhány elvetemült utazni akaró kertvárosi dolgozó hatalmába kerítette. A Volán a zavartalan utazás biztosítására állította be a helikopteres mentesítő járatát, amelyet lelkes tömeg ünnepelt. Az utazók közül Táj-Oli tartalékos honvéd szakács 1:1 000 000 méretarányú térképpel vállalta a helikopter navigálását.

... Érdekes, ha nincs az üveg bor a sor végén, akkor órákig nem érsz a végére. Szarka Tibor rajza

Pályázati felhívás

A Magyar Nagydobosok Országos Szövetsége, az Országos Környezet- és Természetoltalmi Hivatal, az Országos Gejzir és Melegvízforgalmazó Vállalat, a Tehénlepény és Vidéke Vendéglátó Vállalat, a hortobágyi Betyár-csárda Bartók Béla férfikara, a Ferencvárosi Torna Club kölyökcsapatának és középpályás sora, a Jászberényi Hűtőgépgyár Hot Grog szocialista

brigádja és özvegy Hebe-hurgyay Arnoldné, született Ocsmánydy Matild pipadomány illatosító és borítékos sorsjegytáros, hőemberépítő pályázatot hirdet.

A pályázat célja: hogy e témakörben új hőemberek készüljenek, segítve az alkotó fantázia kibontakoztatását hétköznapi gondjainak, problémáinak ábrázolását, tudatosítva a pályázókban azt a felelősséget, mellyel egy hőember készítése járhat, különös tekintettel környezetünk esztétikai struktúrájában rejlő lehetőségek megragadásával, felszínre hozásával kapcsolatos emberformáló erejű azon általános törekvéseink népszerűsítésére, melyek hagyományörző módon tükrözik mindennapjainkat.

A pályázaton egyéni és közösségi alkotók egyaránt részt vehetnek. A hőembereket három példányban kell elküldeni özvegy Hebe-hurgyay Arnoldné, született Ocsmánydy Matild címére: Grönland, 1982 Fókavárosi határidő: 1982. április 1. Az alkotások zsűrizése április végén lesz.

Első díj: 10 csomag rágógumi, második díj 20 csomag rágógumi, harmadik díj 30 csomag rágógumi.

A mi felvetésünk sokakat érint és komoly is. Az Ércbányász valamennyi olvasóját ezúton tájékoztatjuk, hogy gyűjtjük az egyesületi zászlokat, tekintet nélkül arra, hogy azok három, vagy négyszögletűek. Akiknek tehát van nélkülözhető zászlója azt kérjük, küldje el a címünkre:

Tisztelt Szerkesztőség!

Bízunk benne, hogy az eddigi példás kapcsolatunkra és gyümölcsöző együttműködésünkre való tekintettel, közlik levelünket.

Köszönettel!

A Mecseki Ércbányász Szerkesztősége

A SZERKESZTŐSÉG pontjából

Tisztelt Szerkesztőség! Talán egy kicsit furcsának érzik, hogy levélben fordulunk Önökhöz, de biztosak vagyunk abban, hogy ez nem érte Önöket váratlanul. Talán azért sem harragszanak meg, hogy a borítékra nem ragasztottunk bélyeget, de már az utolsó fillérig kimerítettük az éves reprezentációs keretünket. Megbízható értesítéseink vannak arról, hogy Önök is hasonló cipőben járnak.

Tudjuk, hogy a szilveszteri számban minden marhaságot leközlönek, de szívesen fogadják a komoly, sokakat érintő felvetéseket.

Az illetékesek sikerrel intézték el, hogy 1982-től a balatonmáriai kemping fogadhassa a nudizmus vállalati képviselőit. „Vetkőzzünk együtt” jelszó jegyében fogadják majd Ancika és Mancika a kempingezőket.

VÁLASZOK, INTÉZKEDÉSEK

1. Az Ercdústó üzem dolgozói jelezték, hogy a balatonfüredi üdülőben az ismert nyersanyag-normákhoz képest nem megfelelő az élelmezés. Vannak akik összefüggésbe hozzák ezt azzal, hogy idegen személyeket is étkeztetnek ott, mint például a finn zenekart.

A kérdésre a szociálpolitikai igazgató válaszolt: — Tudom, akadnak akik mindig összefüggéseket keresnek. Ezt én nem szeretem, különösen, ha ezzel trombitás zenekarokat sértegetnek. Meg különben is, mi az, hogy az ismert nyersanyag-normákhoz képest? Ettek maguk már az Olimpiában? Én ott étkezem, s az adag láttán mindig kedvenc költöm, Hofi egy sora jár az agytékervényeimben.

„Gyermekórházi adag” Úgy, hogy nekem normákról ne beszéljenek. Legutóbb is amikor 3, azaz három szem gombócot kaptam, sírva fakadtam. Eszembe se jutott, hogy esetleg több járna, csak éppen idegen személyek eszik meg azt. Meg a kelbimbót a levesemből. Különbem sem hízókéra a vállalati üdülő, úgy, hogy javaslom, az ismert nyersanyag-normákat otthon ellenőrizzék.

2. A II. sz. bányáuzemből jelezték a dolgozók, hogy a Tüzér utcai autóbuzsmegállóból hiányzik a szemét- és cigarettavégyűjtő. Így sok a szemét, az eldobott hulladék.

A kérdésre az illetékes szemétyűjtő főosztályvezető, Alma Csutka válaszolt: — Na, hadd röhögjek. Észrevették? Azt persze nem, hogy ahol van szemétyűjtő, ott is lapátolni lehet a járdáról a szemetet, az eldobott hulladékot. De ezt nem jelentik sehol? Mindig mondtam, hogy huncut nép a miénk. Mert ugye mit csinál buszügyben? Veri a tamtamot, hogy erre meg arra legyen járat. Ha megkapja balhézik, hogy ne arra, hanem erre járjon. Mődosítják, akkor meg a megállókért szól, hisz az ő háza elé nem került. Ha ezen is változtatnak, akkor meg a menetidővel lesz baj. Később magával a busszal, hogy miért szóló, vagy éppen miért csuklós. Miért Ikarusz, miért Skoda, miért durva vagy éppen kedves a vezető. A szemétyűgyűjtő, ha nincs, a járdán mindig van hulladék.

3. Többször felvetettük, hogy az üzemorvos alig található meg az üzemből — jelezték a III. sz. bányáuzemből —, s ez azt eredményezte, hogy most már az asszisztensnő sincs sokszor az üzemből.

A kérdésre Némoda Viola dr., osztályvezető pszichológus válaszolt: — Felvetettük, felvetettük! Hát úgy mégis mit vártak, hogy kapnak egy tartalékörvost? Egyáltalán az üzemorvos tudja, hogy ő csak alig található? Lehet, hogy most is ül a rendelőben és várja a betegeket. De azok nem találják. Erről igazán nem az orvos tehet. Meg az asszisztensnő. Nem gondoltak arra, hogy mivel nagy az üzemi terület, nehezen található meg a rendelő. Jelzik nyilak, hogy merre van?

Nem? Hát ez a baj. Biztosan most is sokan a meddő-domb körül keresik az orvost. Nem találják, s majd jelentik, alig található. Ő meg az asszisztensséval ez idő alatt kalmopirinekkal malmozik.

4. A Szolgáltató üzemből jelezték, hogy az Ércbányász utcai lakók panasztették, az utcában az üzlet még mindig nem nyit meg. Mi ennek az oka? — kérdezték.

Két hónappal később viszont azt panasztették — jelezte az üzem —, hogy megnyitott az üzlet, de így nem jó. Nekik. Ugyanis 18,00 óra helyett 19,00 óráig kellene, hogy nyitva tartson.

A kérdésre Fogjanak Le-ó áruforgalmista válaszolt. Miért pont 19,00 óráig, akkor már legyen kerek, mondjuk 20,00 óráig nyitva az üzlet. Elképzelték ugyanis, hogy a kedves lakók közül valakinek akkor kell 1 forintért élesztő. Vagy netán fél nyolckor ér haza taxival, s 2 forintja hiányzik a viteldíjből. Nosza a spájzból leugrik egy sörös-üveggel a boltba, s máris rendezve a viteldíj. A 19,00 órai nyitvatartás azért sem lenne szerencsés, mivel ekkor kezdődik a tévében a reklám. Mi van akkor, ha momentán ekkor öltik valakinek a pihent agyába, hogy frissít, frissít, frissít a 8x4. És nincs neki. Nosza fiam szaladj le a boltba. Itt a Márka, hol a Márka? Itta már ma? szól a tévé egy másik lakásban. Nyomás Pisti, hozz a boltból. Ezt ugye maguk sem gondolják komolyan? Különbem mit szoltak volna akkor, ha ezen élelmiszerüzlet helyén hangszerboltot nyitunk? Akkor is sürgették volna a megnyitást, akkor is kérték volna a nyitvatartás módosítását?

5. A balatonfüredi üdülőben dolgozók panasztették, hogy a vállalat dolgozói rendszeresen leeszik az abroszt, véletlenül elcsomagolják a kiskanalakot, lepislik W. C. ülőkéjét, beletapossák a cigarettavégeket a szőnyegbe, nem köszönnek vissza a személyzetnek, hangoskodnak és az ismert nyersanyag-normákra hivatkozva reklámlálnak. Kérdezik, mi ennek az oka?

A Köztisztasági és Volán vállalat dolgozói jelzik, hogy dolgozóink közül sokan szemetelnek az utcán, s a buszokon. Eldobálnak mindent a papirszekendőtől a buszjegytől, a gyufától, a megunt számláig, s kilószám szórják szerteszét a cigarettavégeket. A hulladékgyűjtőket hiába helyezik a buszmegállókba, a járdákra, terekre azokba alig szórnak szemetet. A Tüzér utcai buszmegállóra szándékosan nem tettek hulladékgyűjtőt. Ezt azonnal észrevettük az emberek, de azt, hogy másutt milyen szemetes a város már nem. Mi ennek az oka? — kérdezik.

Orvosaink panasztják, hogy igen sokan a vállalat dolgozóit közül vicces emberek. Ugyanis egészségként betegnek tekintik magukat. Képesek krétát enni, hogy lázuk legyen. Ezekig alig, vagy egyáltalán nem mosnak fogat, s utána zúgolódhatnak, hogy a kezelés sokáig tart. Panaszok, hogy itt fáj, ott szúr, nem tudnak lépni, nem ám dolgozni. Így egyre nő a táppénzesek sora, s közben a bányában a becsültesek tényleg megrokkannak. Kérdezik, mi lehet az oka annak, hogy amikor az üzemből rendelnek, a rendelőtinteztetben, ha meg ott, az üzemből keresik őket?

Meg- gazdagodunk...

A vállalatnál töltött szolgálati idejének 15. esztendejében az a váratlan szerencse érte Bruszt Emilt, hogy egynapos kiküldetésre utazhatott Záhonyba. Ő ezt mintegy kitüntetésnek tekintette és boldogan arra gondolt, nem volt hiábavaló a hosszú évek szorgalmas munkája, kitért előtte is a világra. Felhőtlen örömet azonban beárnyékolta váratlanul felbukkanó kapzsisága. Elhatározta, tőkét fog kovácsolni abból az egynapos utazásból. Gondolkodóba esett. Homályosan emlékezett valami országos rendelethez, hogy nem kell a vonatjegyet leadni ezentúl, ha útiköltség elszámolásra kerül sor. Ennek végképp utánajárt és a telefonszámok is megkeresték ezt. Kifundálta, hogy nem fog vonattal utazni, de a gyorsvonati jegy ára, amit elszámolnak majd neki, egyszer és mindenkorra gazdag emberre teszi.

Na jó, de hogy jusson el Záhonyba, ő mint pécsi illetőségű honpolgár? Ha Trabanttal megy, egy élet munkáját rákölti benzinre, ez haszontalan. Az ő küllemével az autóstóp meg tiszta életveszély, mert oly ronda, hogy az első gépjármű akarattal elüti. Mem maradt más választása, mint elindult gyalog, Záhonyba. És ámuljatok emberek, ő, Bruszt Emil, szemében szinte fátyalként lobogva a harásolási vágy, egy nap alatt megtette a Pécs-Záhony távolságot oda-vissza, csak azért is. Másnap még ugyan kissé lihegve, de az illetékes elé állt, hogy felvegye a gyorsvonati költséget és még plusz halljatok csodát, harmincegy forint rapidíjat.

De a vállalat nem esett ám a feje lágára! Ne félj nyájas olvasó, túl van járva Bruszt Emil eszén! A vállalat számítva az ilyen elvetemültekre, az országos rendelkezést kacagva dobta a sutba és továbbra is ragaszkodott a vonatjegyekhez. Nem is beszélve a metró vezérgazgatójának hiteles aláírásával ellátott számlakivonatáról, mely ékesen tanúsítja, hogy az illető utas kerek egy forintot költött teljes jogú állampolgárként egy utazásra a metró vonalán.

Szó mi szó, Bruszt Emil sírásra görbült és lábai megre-megtek. Egy fia vonatjegyet nem bírt felmutatni. Így győzött az igazság és nem kapott útiköltség-térítést. Ezenkívül a harmincegy forintot is, mint rapidíjat megvonták tőle, mert bebizonyosodott, hogy útközben egy fillért sem költött élelemre, hanem csak úgy futtában evett az út mellett vadon nőtt útilaput egy marékka és Duna vizet kortyolt rá. Lám, lám! Így jár mindenki, akl nem állal hamis úton meggazdagodásra vágyni.

(E sorok írója még tartozik egy vallomással. Mindezt, amit leírtam hosszú töprengés után, türekedve a jó stílus követelményeinek eleget tenni, csupán azért tettem, mert álnok módon arra a tizennégy forint cikk-honoráriumra gondoltam, amit néhány hét múlva kapni fogok és a jeles összeg minden anyagi gondomból kiségit majd. Különbben nem írtam volna egy sort sem.)

Lévai József

Önkritika '81

A mint azt már a múlt évi szilveszteri számunkban is oly bölcsen megállapítottuk, a sajtóhíba egyidős a sajtóval. Ezt az Ércbányász 1981-ben írt 24. száma is bizonyítja, pedig ebben az évben is igyekeztünk mindent megtenni, hogy az olvasó kezébe már hibátlan lapot adjunk. Hogy ez mennyire sikerült, arról később. Most olyan hibákat adunk közre, melyek nem jelentek meg, idejében észrevettük őket, de az elírásokból olyan új és olykor meghök-kentő megállapítások születtek, melyeken mi legalább is jól szórakoztunk.

„Eppen ezért fogadják őket szívesen, mert bérfe-zültséget okoznak.” Hát még milyen szívesen fogadták volna őket, ha nem okoznak bérfezültséget.

„... olyan életmódot folytatson a munka utáni szabad szabadidőben...” Logikus. Ahogy van fehér fehérnemű, úgy van szabad szabadidő is.

„... most egy tömbolvasztásos munkahely előkészítésén dolgoznak.” Nem aranytömböket olvasztanak — sajnos.

„... megemlékeztek a KPM megalakulásának évfordulójáról...” Mivel nem a Közlekedés és Postaügyi Minisztérium a felügyeleti szervünk, erről nem szoktunk megemlékezni.

„A vállalati dolgozó gyermeke után 144 éves korig 28 forintot...” Ez aztán kedvezmény!

„Az ilyen munkakörű dolgozók termelésében betöltött közismerten fontos szerepe...” Ha közismerten fontos, akkor nem intim közlés.

„A fűrészek vidéken vagy a Mecsekben egymástól nagyobb távolságban mélyülnek el.” Nyilván azért nagyobb távolságban, hogy ne zavarják egymást az elmélyülésben.

„A Mecseki Ércbányászati Vállalatnál...” Nem kell bányászni. Érvünk van ellé.

„Következtek a munka védelmi fordulók”. A munkavédelmi így egészen más.

„A vágatfal egyenletességei a szerelés során egyszerűen követhetők.” Ez aztán szenzáció! Az eredeti szövegben egyenletlenségekről van szó.

„A fejtési munkahely előkészítése csapatvágattal történik”, majd néhány sorral lejjebb „... a termelés dőlésben lefelé halad a csapatvágat 4 méter széles védőpilléréig.” Egy csapás ez a csapásvágat.

„Többen is foglalkoztak felszólalásukban életünk körülményeinek változásával...” Mivel ez a Hazafias Népfrent kongresszusán hangzott el, valószí-

nűb, hogy életkörülményeink változásairól van szó.

„A legrobbantottabb és a gurító elejére szállított anyagot botladoztam...” A robbantott jelző fokozásának szép példája ez. Van tehát robbantott, robbantottabb és legrobbantottabb.

„... előadásokat szervez a nemhivatalos gépjárművezetők részére.” Új kategorizálása ez a gépjárművezetőknek. Eddig csak hivatást és nemhivatást (ürvezetőt) ismertünk.

„... Bajcsy Zsilinszki utca” majd egy sorral lejjebb „... Bajcsi Zsilinszky utcában...” Próbáltuk így, próbáltuk úgy is, jó mégsem lett. A helyes: Bajcsy-Zsilinszky.

„... nem okozott nehézségeket az enerváltan játszó Szálló együttesének ilyen irányú legyőzése.” Viszont nehézségeket okozott az arányú szó kiszédesése.

„... a korszerű fejlesztésbiztosítással is az élen jártak”. Azt gondolhatnánk a biztosító egy új szolgáltatásáról van szó, pedig csak korszerű fejtésbiztosításról.

„... de végülis rátaláltam a helyes vátóállomásra.” Van vasútállomás, autóbusz végállomás és váltóállomás. Ezek szerint. A nyilatkozó szerint persze csak váltóállás van.

„... a munkabizottság és a munkahelyi környezet javítása...” Némelyik munkabizottság valóban javításra szorul, de itt a munka biztonságáról akartunk szólni.

„... építési kasbantartó szocialista brigádja...” Hogy mik vannak!

„... megtekintették a Cicagó című musicalt.” Macskazenével.

„... továbbá a magánacél és egyéb vashulladék...” Ez a mangánacél egyéni célra történő kisajátítása.

„... még a kapucsera vereség elkerülésében.” Talán a kapucsera segített volna.

„... ping-pong mecseket.” Új baranyai tájegység született.

„... a környéken a meddőzettel borított területeken.” Ha van növényzet, miért ne lehetne meddőzet is?

„... a Cvoci Drágai Burleszk Színház.” Hát nem volt olcsó, az biztos.

„... és egészségvédelmi szemét is. A szemé során...” Most szem, vagy szemét. Valószínűleg inkább szemle.

A Megyei Körház...” Új épület meggyenkben, a budapesti kör szálló mintájára.

„... a Pogány-Szigetvár háromszög...” Kitaláltuk a háromszög kétszögesítését.

„Mindig vonzott a lehetőség, hogy édesapámmal és bányámmal együtt dolgozhatom.” A réges régi kérdés jutott eszünkbe: Van-e bányája és hol fekszik? Válasz: Nincs bányám és az ágyban fekszem.

„... mutogatással próbálják sokan leküzdeni az anyanyelvűség hiányát.” Szegény árva! Persze a megjelent sem sikerült sokkal jobban, ott egynyelvűség hiányáról van szó.

S ezzel már át is térhetünk azokra a hibákra, melyek elkövetésében mi voltunk a ludasok részben azért, mert nem vettük észre időben, részben pedig, mert mi követtük el, s így is jelentek meg.

Az egyik számunk első oldalán a képalírás így szökött: „... az ÉDÜ ércosztályozó kúpostörőjének oljaszivattyú házában...” a képen pedig tetőn dolgozó emberek láthatók, háttérben kopár faágak. Most kinn, vagy benne?

„A vállalat az 1981. évi terveinek fő mutatóit... teljesítette, illetve túlteljesítette.” Ezzel az eredményrel országosan az első helyre kerültünk. Gondoljuk meg, amikor ez megjelent 1981. január 15-ét írtunk.

„... az Iparügyi Minisztérium államtitkára.” Hiába, nehéz az újat megszokni. Ilyen nevű minisztérium ugyanis nincs.

„Fémátót építenek az elágazás kezdetéhez...” Ez aztán szuperbiztonságos! Biztonságosabb mintha fémátót építettek volna be.

„Tanácsi és népművelési diplomád is van.” Nem lebecsülve a tanácsi diplomát közöljük, hogy az illetőnek tanári diplomája van.

„... mutatják be a Sztárt csinálók című rock-operát.” Ilyen című rock-opera nincs. Legalábbis nem ezt mutatják be, hanem a Sztárcsinálók címűt. Mi múlik egyetlen betűn és egy ékezetesen?!

„... legkisebb gyerekel...” Feltehető, hogy nem a kelkáposzta hívásáról volt szó.

„A második világháborúban az imperialista erők összefogtak a Szovjetunió teljes megsemmisítése érdekében...” Ebből a mondatból azt hihetnénk, hogy az Egyesült Államok, Anglia és Franciaország nem kapitalista ország volt ebben az időben.

Az vesse ránk az első követ, aki még nem hibázott. Mi azonban be is valljuk.

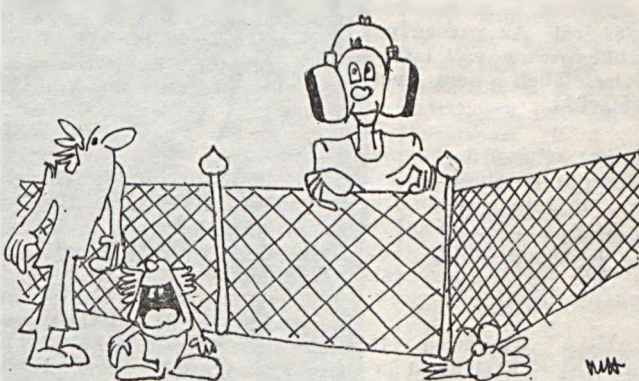
Orvostudományi szenzációként hatott ama felfedezés, hogy súlyfurdónkban a betegek mellizmai rohamosan erősödni kezdtek. Felvételünkön Arankai Aladár csilés, kinek már olyan nőies alkata van, hogy az egész csapat neki hordja az üres csilléket.

ÜZEMI DEMOKRÁCIA: — Ehhez a fához is jöhet valaki!

BEOSZTOTTAK: — Azért mert elvonta a prémiumot, nem vagyunk túl szigorúak hozzá?

ZAJÁRTALAM: ... Azért használja a fűlvédőt, mert a felesége rosszabb mint egy SZVM 6-os ventilátor. Szarka Tibor rajza

Tudományos tanácskozás

Az ionspekulációs regenerátorok modulációs amortizációjából kondicionálódó strukturális motíválódásban koncentrált, preindukciós indifferenciájában regisztrált lineáris konvergenciájának ökonomikus korrekciójával foglalkozott az a tudományos tanácskozás, amelyet a KIMONDOTTAN ÚJAT KUTATÓ INTÉZET felsőbükkfakatalini csónakháza evezőmegvizsgáló mőhelyének raktá-

rában tartottak a közel-múltban.

A háromhónapos tanácskozás során a témakör specialistái átfogó képet kaptak a legújabb kutatási eredményekről. Különösen nagy visszhangra volt annak az előadásnak, melyet a második hónap végén dr. Ódon Tóder, a KUKI főosztályvezetője „az analitikus ionspekulációtól a korrekciós diagnosztikáig” címmel tartott.

Sport

Nemcsak nőknek

Úszni jó! A vállalati tömegsport bizottság 1982. január 4-től újabb úszótanfolyamot szervez, gyerekek és felnőttek részére. Jelentkezni lehet a kezdők és haladók tanfolyamára a 7-119-es telefonon.

A rendszeres olvasónak bizonyára feltűnik, hogy már megint úszással tömik a fejét, hogy miért tesszük? Mert a rendszeres úszásnak komoly szerepe van számos betegség megelőzésében, másfelől esztétikai hatása sem utolsó!

De vegyük csak sorjába! Az úszás az idegrendszeri, látó, halló, légúti, máj, lép, zuzabántalmak és mozgásszervi megbetegedések leghatásosabb ellenszere. Nem is beszélve az erőnléti problémákról, mert a kondíció hiánya a bágyadság, mily nehézzé teszi a helytállást a munkában és a családban egyaránt. Miért vagyunk önmagunk ellensége?

Göthös krakozással riadóztatjuk reggel az egész házat. Idegyengességünk miatt érzékenyebbek vagyunk a boríték vastagságára. Látózavaraink okozói lehetnek annak, hogy egyensúlyhiányból félrelépünk. Hallóérzékünk romlása miatt nem halljuk tisztán, ha bíráló ér bennünket. Ingerültségünkben artikulálatlan

hörgés kíséri a szívből jövő kacskaringós mondanivalónkat. A reumás-ízületi betegség akadályozója lehet a végtagok, a kar mozgásának is, mely sokszor ugye kellemetlen? A mozgás hiánya az epe és a máj működését is felfokozhatja, amely az emberi kapcsolatokban érezteti „áldásos” hatását. De ha mindez nem volt eléggé meggyőző kedves olvasóink számára, hát továbbmegyek.

Az úszás esztétikai, kozmetikai és alakformáló hatását aztán igazán nem hagyhatjuk figyelmen kívül. Eltünteti a zsírpárnákat, amelyek legkevésbé sem kívánatosak a has tájékán, a csipőn és a combon. Könnyed mozgásunkkal a jelenlegi kilóktól megszabadítva, kecses ringó járásunkkal mily üdítő jelenséggé válunk embertársaink előtt.

Bőrünk selymessé válik az izomkötegek erőt sugárzó harmóniájában. Mivel divat továbbra is a nadrág, a hivalkodó kítüremlések eltűnve, sejtelmes bájta kölcsönöznek testünk vonalvezetésének.

Kislányos, kisfiús alkantunk megfiatalít. Gátlások nélkül járhatunk discóra, mely igen alkalmas arra, hogy íng a felesleges kilókat lerázzuk.

PÁRBAJ: ... Te Dög! ... Te Céda!

Szarka Tibor rajza

Válasz egy mélabús szurkolónak

„Csupa könny a pálya” jelíggel kaptam az alábbi levelet.

„Tessenek szívesek lenni valami eredményesebb csapatot felírni, vagy gyógyírt, balzsamot, kenőcsöt lelki bánatomra, mert egy hónapja zokogásrohamokat kapok a lelátón. Odajárok menetrendszerűen sírni, mivel a fürdőszobám lefolyója már nem bírja, no meg pszichés magányom is odaköt.

— Ugyanis a játékosok kijelentették — eddig még nem megállapított okok miatt — hogy télen felszedik a pálya gyepszőnyegét és beborítják a stadion szomszédságában levő tornacsarnok padozatát, a maradékot pedig hazaviszik takarónak. A lelátóból messze látót építenek Fenékpusztán, egy szabad kőműves legény és az edzői kar segítségével.

A kapukat felállítják a közparkokban a háziasszonyok nagy örömeire, szőnyegporolónak.

Befalazzák az öltöző és játékoskijáratokat, az épület

földszintjétől lefelé csigalépcső álcázással menekülőjáratot építenek. Kérem Önöket, segítsenek, mert ugyanebben az időben érkezik Fenyesaljára három kiesző rokon az első osztályból, és félok, hogy a mieink velük tartanak a másodosztály Szeged—Diósgyőr útvonalon. Pillanatnyilag, míg e sorokat írom, a szomszéd szobában a főszurkoló egy pasással alkudozik a játékosok téli-tavaszi „ruházatán”. A félreértések elkerülése végett most még olcsóbban felruházható a csapat mint tavasszal, mert akkor minden ruha kínosabb lehet.

Köztudott, hogy a játékosok irodalmi téren járta-sak. Különösen egy magyar költőt ismernek jól, főleg képről, Adyt. Hát kérem szépen, ezért is járok sírni a pályára, tessenek már tanácsolni valamit, mit tegyek.”

Válaszunk: cseréltesse ki a pályát nagyobbra, hogy mi is oda járhassunk siratni Önt.

Kács.

REJTVÉNY

Rejtvényünk vízsz. 1., folytatva függ. 1., 18. és 42. sorában Simon István Január című versét idézzük. Megfejtésül a verset kérjük beküldeni a szerkesztőség címére 1982. január 10-ig. A helyes megfejtők között könyveket sorsolunk ki.

1	F	2	3	4	5	Z	6	7	8	9	10	11	12	13	C
14							15						16		
17					18	P	19					20	21		
22				23	24		25	26		27				N	
28			29				30		31	32					
H	33						35		36				37		
38	39		40				41		42			43	44		
45		46		47		48		49				50	51		
52			53		54		55		56		57	58			
59			60	61				62				63		64	
65					66			67				68			S
69					70		71		72	73	74			75	
E	76						77	78		79				80	81
82	83					84		85	86				87		
88		89		90				91				92		93	
N												Z			

Vízszintes: 14. Csaló. 15. Gyárt. 16. Rajztinta. 17. Kívül. 19. Mindannyian. 21. Igekötő. 22. Trianon páros betűi. 23. Apró. 25. Személynév. 27. Kopasz. 28. Asztácium. 29. Dől. 31. A szírt. 33. Pa része. 34. Növényi festékanyag. 35. Asztácium. 37. Csapadék. 38. U.L. 40. A juh híme. 41. Csésze. 44. I.K. 45. Falál. 47. Maró anyag. 49. Utazási kapcsolat. 50. Férfinév. 52. Azonos mássalhangzók. 54. Rámol. 56. Idősebb bécsi. 58. Ingóvány. 59. A.A. 60. Egyfajta kiskabát. 61. S.A. 65. Hat betű. 66. Kiejtett mássalhangzó. 67. Férfinév. 68. Arra a helyre. 69. Azonos mássalhangzók. 70. Fűszer. 72. Nem erre. 75. C.Z. 76. A juh híme. 77. I.O. 79. Román pénzem többese. 80. Központi Sportiskola. 82. Igekötő. 85. Mint az előző. 87. A sor elején. 88. Város Bern közelében. 90. Vidám műfaj. 93. Lent.

dás. 29. Hím állat. 30. Liccum eleje! 32. Dohányzóeszköz. 33. Almosság, unalom jele. 35. Motorkerékpár márka. 39. Tribün. 43. Görög betű. 45. Azonos római számok. 48. Világtalan. 61. Üres tál! 53. L.K. 55. Irányítószáma 3350. 57. Nagyon régi. 61. Eszes. 62. Szintén nem. 63. Irodalmi műfaj. 70. Szeszszital. 71. Sporteszköz. 73. Hamis. 74. Fájó dolog. 75. Nyugalom. 76. Energifajta. 80. Nemzetiség. 81. Iskolai figyelmeztetés. 83. Vége — angolul. 84. Gyom. 85. Véređenje. 87. Kés része. 89. Szovjet gépkocsi jelzése. 90. Kicsinyítő. 91. Bánat. 92. Kötőszó. 93. Asztácium.

Juhász Károly

Lapunk december 1-i számában között keresztrejtvény helyes megfejtése:

Napok sora szomorúra, Válik süre keserűre. Hab apad, megmarad Kiváras jogán fél korsó hiány.

Függőleges: 2. Város Alaszkában. 3. Fiatal ökör. 4. Kevert tan. 5. Étéliszító. 6. Keresztül. 7. Tagadás. 8. Felsziget a Szovjetunióban. 9. O.M. 10. Szintén nem. 11. Z.L. 12. L.T. 13. Nomád sátorbátor. 20. Házikó. 23. Idős. 24. Szőglet. zug. 26. I.A. 27. Szerencsefogá-

Könyvtalomban részesültek: Fehér József (7682 Bükkösd, Kossuth L. u. 29.), Tassi János (IV. sz. bányáuzem), Papp István (7633 Pécs, 39-es dandár ú. 9/b.).

A TOVÁBBKÉPZŐK első baranyai továbbképzését november 31-én tartották a Továbbképző Intézet továbbképzési előkészítő tanácsán. A résztvevők előadásokat hallgattak a továbbképzők továbbképzési feladatairól és a tovább-továbbképzés előkészítésének módszertani kérdéseiről. Az egésznapos továbbképzésen vállaltunk képviselőit nem vett részt senki.

IGEN népszerű (lenne) dolgozóink körében a Play Boy magazin. Bizonyítja ezt, hogy például a Csafádi Lapból is havonta több mint 600 darabot értékesítenek az üzemi terjesztők.

VARGA Raymund II. üzemi vájár, kertvárosi lakos december 16-án reggel figyelmellenül lépett ki házána kapuján és az éjszaka ácsolt közműárokba zuhan.

HÍREK

A MOSTOHA időjárás miatt ismét elmaradt a LXXXVIII. Országos Városigazbányász Horgász Kupa versenye, melyet idén a tápiókecségeti halgazdaság jégpalotájában tartottak volna

NOVEMBER óta kaviár is kapható a III. sz. bányaüzem büféjében. Az „Ebihalal és Tavirózsák Napja” alkalmából öt tonnát rendelt az üzem konyhája bányaüzemnek, de a KÖJÁL nem engedélyezte a kaviár szendvics védőjelként való felhasználását. Így e ritka csemegét az üzemi büfében osztogatják az ebédjegy felmutatása ellenében.

A HÍMZŐ férfiak klubjának sikerén felbuzdulva az üzemi nőbizottságok kezdeményezésére megalakult a Fafaragó nők egyesülete.

1981. NOVEMBER 31-ÉN 23 óra 45 perckor a Volán 12. sz. Vállalat Ikarus 250 L típusú Petőc és a Barsó Béla út között menetrend szerint közlekedő autóbust az ismeretlen tettesek hatalmukba kerítették. A buszrablók a belvárosban lakó utasokat a főpályaudvarnál szabadon engedték, de a pilótát arra kényszerítették, hogy folytassa útját Kertvárosba. Az Ikarus jelenleg a Krisztina téren veszteg. A busztelítők azzal fenyegetőznek, hogy teljesen lerobbantják a buszt, ha

VÁLLALATUNK Aranydorombbal kitüntetett koncert fúvószenekara szorgalmasan készül a három év múlva esedékes menővminősítő hangversenyére. Fúvósaink rövidesen (vagy legalább is belátható időn belül, ha ennek hinni lehet), új próbatertmet kapnak. A szólampróbatat addig is a Ságvári étterem szellőző aknájában tartják.

a Volán nem biztosít közvetlen járatot Kertváros és a bányaüzemek között.

NEM panaszkodhat a szerencsére Halasi Henrik, vállalatunk horgászegyesületének tagja. Nem hiába jár már évek óta a Pécsi-tóra. Fortuna idén ősszel a kegyeibe fogadta. A szerencsés horgász októberben két, közel háromméteres, novemberben pedig egy, két és fél méteres gömbvasat tudott vásárolni a MÉH-nél, stégje építéséhez.

VÁLLALATUNK Aranydorombbal kitüntetett koncert fúvószenekara szorgalmasan készül a három év múlva esedékes menővminősítő hangversenyére. Fúvósaink rövidesen (vagy legalább is belátható időn belül, ha ennek hinni lehet), új próbatertmet kapnak. A szólampróbatat addig is a Ságvári étterem szellőző aknájában tartják.

Napirenden az 1982. évi vállalati bérpolitika

Cél: az eredményesebb munka ösztönzése

A vállalati pártbizottság és a szakszervezeti bizalmi testület együttes ülésén tárgyalta meg és fogadta el 1981. december 16-án a vállalat 1982. évi termelési-gazdálkodási tervét, a bérfejlesztési és bérpolitikai irányelveket, valamint a szociálpolitikai tervfejezetet. Az ülésen megjelent Aparáczi Dénes, az MSZMP Baranya megyei Bizottságának munkatársa és Szili József, az SZMT titkára is. Vállalatunk 1982. évi termelési, gazdálkodási célkitűzéseivel, feladataival lapunk előző számában már foglalkoztunk, most a vállalati bérpolitikáról adunk részletesebb tájékoztatást.

Mint ismeretes, a múlt év végén a tervezettnél nagyobb bériáramlás korlátozása érdekében módosították a bérszabályozási rendszert. Az úgynevezett központi bérszabályozási formákban 0,5–1,0 százalékkal csökken a központi megengedett bérnövekedés, a bányászatban azonban továbbra is 4 százalékkal lehet a bértömeget fejleszteni bérfejlesztési befizetési kötelezettség (adó) nélkül. Ezt figyelembe véve készült el a vállalat bérfejlesztési, bérpolitikai irányelvei című javaslat, amit a vállalat igazgatói tanácsa, ezt követően a vállalati párt-végrehajtóbizottság, szakszervezeti bizottság és KISZ-bizottság együttes ülésén megtárgyalta. Az üléseken sor került az igények és lehetőségek egyeztetésére, az eredeti javaslat módosítására.

A december 16-i együttes ülés elé a már több lépcsőben tárgyalt, s kiegészített anyag került. A testület egyetértett a beterjesztett javaslattal. E szerint 1982. január 1-től további 100 forint/fő/hó összeggel növeljük a természetbeni (szén)járandóságot, a kollektív szerződésben meghatározott jogosult dolgozóknál. Januártól kezdve tehát havonta összesen 200 forint kerül e címen kifizetésre dolgozóinknál.

A bérfejlesztésre rendelkezésre álló összegből levonta a természetbeni (szén)járandóság bérigényét 13 664 000 forint marad, amit az üzemek, gazdálkodó egységek az 1982. évi tervezett bérük alapján kapnak meg. Üzemi testületi ülésen alakítják ki a bérpolitikai elveket, a differenciálás körülményeit. Ezután következik a személyekre szóló bérfejlesztés meghatározása a szakszervezeti bizalmiak egyetértésével. Egyébként azzal, hogy a természetbeni járandóságot egy főre határoztuk meg, s bérigényét külön kezeljük, már differenciálást hajtunk végre. Az átlagnál alacsonyabb fizetésű dolgozók ugyanis így

magasabb bérfejlesztéshez jutnak.

Január 1-től módosulnak a bányászati irányműszakbérék és a bányafúrás darabárai is. A műszakbér növelést az üzemi mozgóbérkeretek terhére kell végrehajtani. A bányászati szakmábérék (irányműszakbérék) a következők szerint növekednek:

I. bértétel (feltérés, feltárás stb.) 176 forintról 185 forintra.

II. bértétel (fejtés, vágat) 168 forintról 175 forintra.

III. bértétel (fenntartási munkák) 146 forintról 150 forintra.

Új intézkedés, hogy az önjáró gép kezelője, ha a szakmáját ténylegesen gyakorolja — a csapatvezető javaslatára — a csapatkereset felosztásánál 10 százalékkal magasabb kereset-hoz juthat.

A bányafúrás és a perforátor fúrás darabárai 4,1–

5,1 százalékkal növekednek. A növelést itt azonban a teljesítmény követelmények felülvizsgálatával kell összekapcsolni. Ebben az üzemi testületi szervek az illetékesek.

A bérfejlesztés végrehajtása után — azonos létszámot feltételezve — a vállalati átlagbér 81 100 forint/fő lesz.

A bérpolitikai elvek rögzítik az egyéb eljárási szabályokat is. Az esetleges bérfejtések elkerülése érdekében például az üzemek kötelesek egymás között egyeztetni az összehasonlítható munkakörökben. Figyelembe kell venni, hogy a GYES-en, szülősi szabadságon levő anyák, a sorkatonai szolgálatról visszatérő fiatalok távollétük miatt ne kerüljenek hátrányos helyzetbe a bérfejlesztésnél.

Gondot kell fordítani arra, hogy a bérfejlesztés a jobb, hatékonyabb munkavégzést ösztönözze. Az üzemeknek felül kell vizsgálni az anyagi ösztönzési rendszerüket is, hogy a mozgóbérkeretek a teljesítménynövelést, a takarékos gazdálkodást szolgálják. Csak így érhető el, hogy a rendelkezésre álló szűk bérfejlesztési keretek az eredményesebb munkavégzést szolgálják.

Juhász Károly

VENDÉGEINK VOLTAK

A IV. sz. bányüzem KISZ-szervezete többéves munkájára alapozva megpályázta a KISZ KB Vörös Vándorzászló kitüntetését.

1981. december 18-án a megyei KISZ-bizottság tagjai látogatást tettek üzemünkben, hogy a helyszínen is képet kapjanak az itt folyó ifjúsági munkáról.

A baráti hangulatú találkón Kozma István, az üzemi KISZ-szervezet titkára tartott tájékoztatót a KISZ-munkáról. A vendégek véleményét cseréltek az üzemi politikai, gazdasági és társadalmi vezetőivel is. Bányajáráson is részt vettek, melynek során találkozottak a föld alatt dolgozó fiatalokkal, ifjúsági szocialista brigádokkal. A megyei KISZ-bizottság mellett működő munkabizottság vezetője, Malmos Gábor a látogatás során nyert tapasztalatok alapján elismeréssel nyilatkozott az IV. sz. bányüzemben folyó KISZ-tevékenységről, az üzemben dolgozó fiatalok munkájáról.

Weszl László

Munkarend-módosítás

Az Ércdúsító üzemben ki kell cserélni az egyik elhasznált ércörölő malmot. Az éves gazdálkodási tervben a csere miatti leállásra augusztus 16–19 között kerül sor. A kieső négy munkanapot az év elején, a következő napokon dolgozzuk le: január 23., február 20., március 27. és április 24.

A kommunisták számvetése

A beszámoló párttaggyűlések tapasztalatai vállalatunknál

A pártiszervek és a pártalapszervezetek életében minden évben kiemelkedő eseményt jelentenek a beszámoló taggyűlések. 1981. év utolsó két hónapja is a taggyűlésekre való felkészülés a taggyűlések sikeres lebonyolításának jegyében telt. A pártrendezvények sorát a Kutató-mélyfúró üzem pártalapszervezete nyitotta meg november 19-én és december 10-én már az utolsó taggyűlés is sikeresen lezajlott. A siker annak köszönhető, hogy az irányító pártiszervek, az alapszervezetek vezetőségek, körültekintően, pontosan terveztek, szervek, a párttagság felelősen és aktívan vett részt az előkészületekben és a taggyűléseken.

A taggyűléseket ebben az évben is a vezetőségek és a tagság közötti beszélgetések és pártcsoport-értekezletek előzték meg. Már itt előre vetette árnyékát az a politikai aktivitás, amely a taggyűléseken kialakult. A beszámoló összeállításához, az éves munka értékeléséhez ezek a beszélgetések bő forrásanyagot adtak, következőképp a beszámolókat is úgy sikerült összeállítani, hogy mindenütt kiállt a tagság kritikáját. A beszámoló középpontjában a gazdaságszervező tevékenység, a gazdasági építőmunka állt. Jellemzők területek termelési, gazdálkodási, műszaki-fejlesztési, munkavédelmi helyzetét, a munka- és életkörülmények változását. Szóltak az elért eredményekről, az eredmények érdekében kifejtett erőfeszítésekről, a kiemelkedő munkát végző kollektívokról és személyekről.

Öszintén szóltak arról is, hogy a termelési gondok okai nem minden esetben külső tényezők között kereshetők, nagyon is a belső emberi hiányosságokból fakadnak. Kritikát kapott, hogy még a párttagok tudatában sem rögződött mindenkinél és nem mindenki magatartásában jelenik meg a „tulajdonosi, a gazda” szemlélet, még mindig nehéz az egyéni, a csoportérdekeket a közös célért egyeíteni.

Az eredmények és gondok együttes felvetése egyben a jövő feladatait is körvonalazták: a hatékonyabb munkát, eredményesebb gazdálkodást, jobb munka-

szervezést és munkaidőalap kihasználást, a dolgozókkal való gondosabb foglalkozást, a termelés anyagi és emberi feltételeinek javítását „belső” erőforrásokból, a szunyadót tartalékok fel-táráásával.

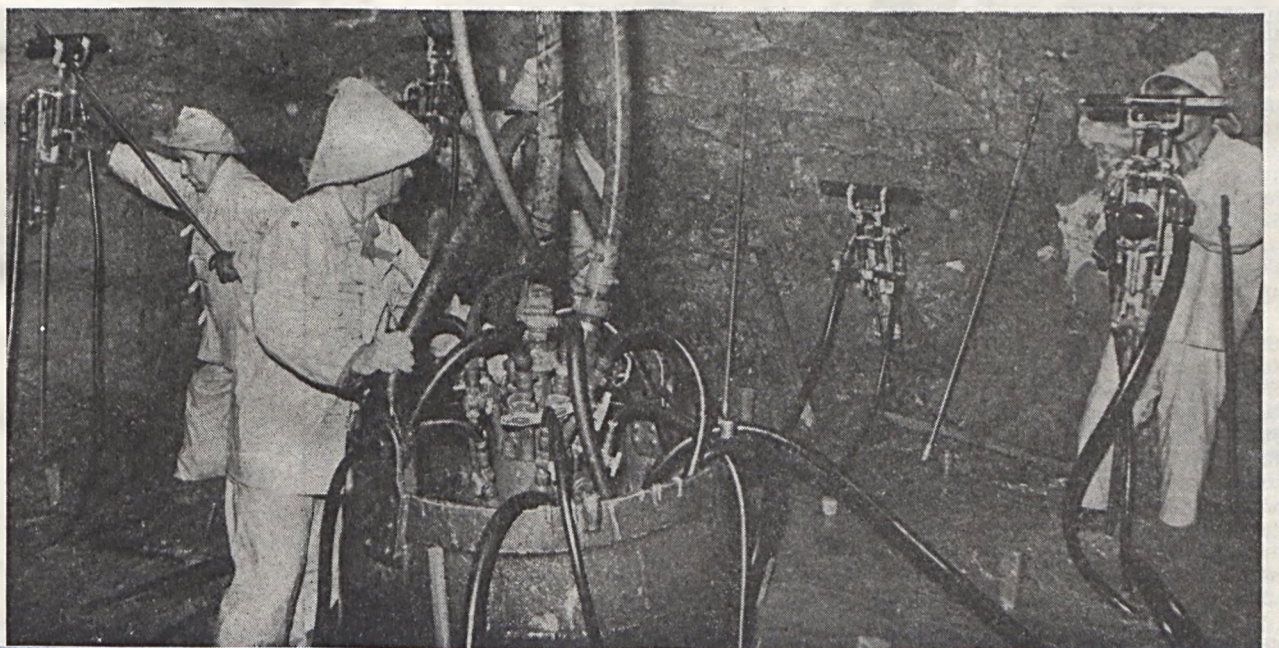
A beszámoló a továbbiakban a párt belső életét elemezték. Szó volt a párt megbízatások teljesítéséről, az eszmélet-ideológiai munkáról, annak hatékonyságáról, a környezetre való hatásáról, a pártrendezvények sikeréről, sikertelenségéről, a tagfelvételi munkáról, a tömegszervezetek pártirányításáról, a vezetőség munkájáról. A párt megbízatások értékelésénél külön figyelmet kapott a munkások tevékenysége a Munkásörök 25. jubileuma alkalmából. A munkásörök áldozatvállalását egyévenként méltatták, megkülönböztetve az alapító tagokat.

Mint várható volt az éves munka értékelése élénk érdeklődést és vitát váltott ki. A beszámolókból a párttagok saját munkájuk értékét hallották és ez nem maradt közömbös számukra. Hozzászólásaikban meg erősítették azokat a megállapításokat, amelyekkel egyetértettek, vitába szálltak azzal, amiről más vélemény alakult ki bennük. Az ma természetes, hogy a vélemények többsége a termeléssel foglalkozott, ezen belül igen gazdag választékban. Fő és általános gondolat a jobb, eredményesebb munkavégzés lehetőségeinek és feltételeinek megteremtése, az új munkaerő megtartása, rehabilitációs törvény problémái, egészségügyi szolgálat munkája volt.

Természetes, hogy a II. sz. bányüzemben az V. üzembe való áttelepülés, a III. és a IV. sz. bányüzemben az új technika fogadása és üzemelése, az EDÜ-ben a rekonstrukció, a Szolgáltató üzemben a takarékos, műszaki fejlesztés szerepelt mint sajátos téma.

A vitában résztvevők a pártélet minden területét érintették, sok gondolat hangzott el a pártépítés, a párttagok nevelésével kapcsolatban, itt a vájvégen dolgozóakra hívták fel nyomtatékkal a figyelmet.

A taggyűlések nyílt, őszinte légköre, a párttagok cselekvő készségének megnyilvánulásai, az elmúlt év — igaz nehezen kiharcolt eredményei — biztatást adnak arra, hogy az MSZMP XII. kongresszus határozatait és a VI. ötéves gazdasági terv 1982. évre jutó részét maradéktalanul teljesítve lesz azáltal, hogy a pártiszervezetek mozgósítják a vállalat teljes kollektíváját.

A Dörner csapat állta a szavát, az év végére elérték a 915 méteres mélységet.

(Cikkünk a 3. oldalon.)

Csöndör László felvétele

25 éves a munkásörtség

Négyen az alapítók közül

Az MSZMP Ideiglenes Intéző Bizottsága 1957. január 29-én „A polgári fegyveres karhatalom kialakítására” határozatot hozott. A határozat 1957. február 12-én jelent meg, kivonatolva — a KB Tájékoztatójában. Az Ideiglenes Intéző Bizottság elvi döntése nyomán az Elnöki Tanács rendeletet hozott a munkásörtség felállítására a népi demokratikus államrend fokozottabb védelmének, a dolgozó nép nyugalmanak, a termelés zavartalanításának biztosítására, továbbá az ellenforradalmi elemek restaurációs kísérleteinek hatékonyabb elhárítása érdekében.

A vállalatnál két „lépcsőben” alakult meg a munkásörtség, 1957. március 19-én egy 32 fős szakasz és egy 15 fős törzs jön létre. A második „lépcsőre” május 23-án került sor, amikor is megalakult a második szakaszt ugyancsak 32 fővel.

A munkásörtség alapító négy tagjával beszélgettünk az első napokról, a „hogyanról”, s a „miértől”. Huszonöt év történéseiről.

— Igyekszem az 1956. október 23-át követő napokban gondolkodni — mondja komoly arccal Nádor Győző, a II. sz. bányauzem közgazdásza — hiszen igen fura világ volt akkor. Há-

rom részre szakadt az üzemi kollektíva: a hőbörgő ellenforradalmároknak, miránk kommunistákra és azokra, akik még nem tudták hová tartoznak, akik mellé álljanak.

— Az ellenforradalom ideje alatt nem dolgoztunk, bár mindennap kijártunk az üzembe. Novemberben már úgy 20—25-en (kommunisták) fegyveres őrséggel védelmeztük a II. tárt és környékét. Ez a szolgálat 1957 január közepéig tartott, miközben egy szovjet harcocsit telepítettek mellénk. Így, vagy talán pontosan ezért, fegyveres összecsapásra nem került sor.

— Nekem valamivel „színesebb” élményeim vannak 1956-ról. Amikor kitört az ellenforradalom — veszi át a visszaemlékezés gondolatát Cserti József, a III. sz. bányauzem körletvezető-helyettese — Pécsen laktam s Komlón dolgoztam. Ez idő alatt hébe-hóba sikerült csak Kossuth-bányára kijutni, nem mentek a buszok, mert Mánfa környékén esetenként tüzet nyitottak rá az ellenforradalmároknak. Kossuth-bánya bejáratánál sztrájkőrök akadályozták a termelést. Dolgozni nem lehetett, csupán akkor, ha a komlói hőerőműnek kellett a szén.

— Huszonöt éves voltam ekkor, aknász, apám 45-ös kommunista, BM-dolgozó. Ha nagy ritkán hazajött, mindig azt mondta, „megbolondult a világ fiam”. Tudtam, hogy hová tartozom, de az igazsághoz tartozik, én sem voltam nagyon elégedett. A konszolidációt azért én is szerettem volna elősegíteni.

— Villányban gyorsan „dolgoztak” az ellenforradalmároknak — mondja Illés János, a IV. sz. bányauzem robbantómestere — hiszen, mint később kiderült, likvidáló listára kerültem a helyi párttagokkal, partizá-

kkal. Miként maradtunk mégis életben? Egyik elvtársunk elhíresztelte, hogy hamarosan ideérnek a szovjet tankok, s még aznap a sötét esteben Siklós felől megjelent egy traktor. Egy Sz-100-as lánctalpas, olyan zörgéssel, csörömpöléssel, hogy az ellenforradalmi bagázs elmenekült.

— Amúgy hídépítőként egy hét kivételével végig dolgoztam az ellenforradalom időszakát.

— Az én életemben is sorsfordulót jelentettek az 56-os események — veszi át a szót Hornyák László, a Kísérleti kutatási és automatizálási üzem gépészmérnöke — hiszen ennek tulajdonítható, hogy munkásör lettem. Huszonegy évesen a Budapesti Műszaki Egyetemen ért az ellenforradalom. Családunk mindig is baloldali érzelmű volt, szüleim párttagok. Mindezek ellenére az akkori jelzések, mint a „Függetlenség”, engemet is megszáditottak. Amikor a tömeg megindult, lincshangulatban a kommunistákért, észre tértem, megálltam. Eszembe jutottak a kommunista szüleim.

— Az ellenforradalom másnapján már otthon voltam, Pesttől mindössze 20 kilométerre, Péteri községben. A család túl volt az első házkutatáson, ezután az ellenforradalmárok rendszeres „látogatónk” lettek, majd november másodikán mindannyiunkat letartóztattak. Kihallgatások kezdődtek, apám torkának nyomott fegyverrel, s ez az állapot a szovjetek bejövetelekor ért véget. Kiszabadultunk. Februárban mentem vissza Budapestre, szinte egyszerre lettem az egyetemen párttag, s a XI. kerületi zászlóaljnál munkásör.

— Csodálkoztak is, amikor egyetemista létemre munkásörnek jelentkeztem. Nekem e lépés természetes volt, még akkor is, ha a zászlóalj-parancsnok görbe szemmel nézett rám. Nézett, s tudtam arra gondolni, hogy az 56-os eseményeket egyetemisták kezdték, s én most biztosan befurakodott vagyok. Egyszerűen kommunista voltam.

— Nálam más indíttatás játszott közre abban, hogy munkásör lettem — mond-

Emberségből jelesre vizsgáztak

Nagy megdöbbenéssel értesültünk annak idején arról, hogy tűz ütött ki a Dischka Győző utcai kórház padlásterében és ez átterjedt az épület más részeire is. A betegeket több kórteremből áttelepítették más kórházakba, s a helyreállítás azonnal megkezdődött. Az öreg ház állapota a betegek kényelmesebb, jobb környezetbe való elhelyezése miatt nemcsak a leégett részt kellett helyreállítani, hanem szükség volt az épület nagy részének a felújítására.

A megyei tanács felhívásával fordult a megye vállalataihoz, üzemeihez, intézményeihez, azok kollektíváihoz, hogy társadalmi munkával segítsék a kórház mielőbbi elkészülését, átadását. Vállalatunk dolgozói elsők között ajánlották fel, hogy munkaidő után szabad idejükben részt vállalnak a munkálatokban.

Az ügy fontosságára és nagyságára való tekintettel a vállalati irányítást, koordinálást Bimbó József szociális igazgató végezte, aki szervezte és irányította az önkéntes munkára jelentkezőket, így a megfelelő időpontban a szükséges létszám mindig rendelkezésre állt. A helyszínen a munkákat Nagy Rudolf, a Szolgáltatató üzem dolgozója vezette.

Vállalatunk dolgozói kitétek magukért. Az előzetesen vállalt 1500 óra tár-

adalmi munka helyett december végéig 4000 órát teljesítettek. Nagy részt vállaltak a szakipari munkákból: kőműveseink, asztalosaink gyorsaságban és minőségben joggal vehették fel

lataihoz, üzemeihez, intézményeihez, azok kollektíváihoz, hogy társadalmi munkával segítsék a kórház mielőbbi elkészülését, átadását. Vállalatunk dolgozói elsők között ajánlották fel,

hogy munkaidő után szabad idejükben részt vállalnak a munkálatokban. Az ügy fontosságára és nagyságára való tekintettel a vállalati irányítást, koordinálást Bimbó József szociális igazgató végezte, aki szervezte és irányította az önkéntes munkára jelentkezőket, így a megfelelő időpontban a szükséges létszám mindig rendelkezésre állt. A helyszínen a munkákat Nagy Rudolf, a Szolgáltatató üzem dolgozója vezette.

Vállalatunk dolgozói kitétek magukért. Az előzetesen vállalt 1500 óra tár-

a versenyt a szakipari vállalatok dolgozóival. Az ablakok, ajtók behelyezésével a nővérszállás szobafalainak felhúszása csak a jelentősebb munkálataink voltak.

A IV. sz. bányauzem dolgozóiból álló üveges brigádot 5 heti munkájuk után a Kísérleti kutatási és automatizálási üzem dolgozói váltották fel. A kórház villanyszerelési munkáinak nagy részét a Szolgáltatató üzem dolgozói végezték. A modern világítótestek beállításánál az üzem szakmunkástanulói is segítettek. A hat hétig tartó megfe-

lataihoz, üzemeihez, intézményeihez, azok kollektíváihoz, hogy társadalmi munkával segítsék a kórház mielőbbi elkészülését, átadását. Vállalatunk dolgozói elsők között ajánlották fel,

lataihoz, üzemeihez, intézményeihez, azok kollektíváihoz, hogy társadalmi munkával segítsék a kórház mielőbbi elkészülését, átadását. Vállalatunk dolgozói elsők között ajánlották fel,

lataihoz, üzemeihez, intézményeihez, azok kollektíváihoz, hogy társadalmi munkával segítsék a kórház mielőbbi elkészülését, átadását. Vállalatunk dolgozói elsők között ajánlották fel,

Szöllősi Gábor

ja Illés János — de a 17 éves korom ellenére nem a romantika, hanem a katonásdi. Komolyabb voltam, mint a korombeliek, mi több már nős ember. A feleségem tanácsára lettem munkásör. Ő jugoszláv partizán összekötő volt, s így a politikát, az eszmét „hozta” a családba. A munkásörség megalakulásakor lettem tagja a siklói önálló század villányi szakaszának.

— Az előbb már említettem — folytatja az emlékezést Cserti József — szerettem volna a békét, a konszolidációt én is segíteni. Ezért is lettem munkásör, igaz otthonról is ilyen indíttatást kaptam. Úgy január körül alakult meg az üzemben a párt, melynek akkor tagja lettem. Nem sokkal később, február végén Kossuth-bányán úgy százan jöhettünk össze az alakuló munkásör századgyűlésen. Ez volt a kezdet, s ma már az egyik fiammal az „urán-században” teljesítünk szolgálatot, csendesebb, nyugodtabb körülmények között.

— Nekem nem volt különösebb indítékom, hogy munkásör legyek — mondja Nádor Győző — hacsak az nem elég ok, hogy az emberek valósággal meg voltak „vezve”, a kommunisták fejét akarták. Úgy

éreztem, nekem is a rendfenntartók között a helyem, hiszen 1955-től MDP-tag voltam, s ennek megfelelően cselekedtem. 1957. május 23-án a 12273 számú jelentést átvéve a munkásörség tagja lettem.

A munkásörség két és fél évtizedes tevékenységének eredménye, hogy fegyveres erőink és testületeink mellé egy olyan forradalmi, pártos, jól szervezett, feladataira felkészített és felszerelt, fegyverrel, önkéntes társadalmi fegyveres

testület sorakozott fel, amelyre pártunk, népünk mindig számíthat. E testület alapító tagjai a megszólaltatott Cserti József, Hornyák László, Illés János és Nádor Győző, akik különböző helyeken és körülmények között lettek munkásörök. Mint elmondták, közvetett indítékként mind egyiküknél más-más szerepelt, de egyben mindannyian megegyeztek: a békét, a konszolidációt akarták.

Veress Tamás

1981. ÉVI VÁLLALATI ÉS ÜZEMI TERVMUTATÓK (KIEMELT) TELJESÍTÉSE

Vállalat:			
Vegyí dúsitmány fkg	100,1%		
Nyersérctermelés fkg	101,1%		
Vágathajtás fm	94,3%		
Létszám fő	99,2%		
Eredúsító üzem:			
Vegyí feldolgozás t	100,8%		
Kutató-mélyfúró üzem:			
Geológiai mélyfúrás fm	98,3%		
		Bányauzemek	
		II.	III.
			IV.
		%	
Nyersérctermelés fkg	102,4	102,0	100,2
Vágathajtás fm	99,9	91,6	93,2
Összüzemi telj. m ³ /m ³	102,4	97,0	94,9

Mecsek Ércbányász

A Mecseki Ércbányászati Vállalat dolgozóinak lapja
Felelős szerkesztő: Kisdaróczi János
Szerkesztő: Ragonesza János
Szerkesztőség: 7633 Pécs, 39-es dandár út 19. Telefon: 15-851 Vállalati tel.: 7-243, 7-147

Kiadja: a Baranya megyei Lapkiadó Vállalat
Felelős kiadó: Braun Károly
Kiadóhivatal: 7601 Pécs, Hunyadi út 11. Telefon: 15-000

MEV Nyomda 7633 Pécs, 39-es dandár út 19.
Felelős vezető: Spérczel János

Megjelenik kéthetenként
Előfizetési díj egy évre 43,20 Ft
Előfizethető a szakszervezeti bizalmiaknál

Ny-623-4

Gyorsabban, hatékonyabban

A bányabeli távolságok növekedése óhatatlanul működtetési és irányítási gondokat is jelent. Éppen ezért szükségserűvé vált a III. sz. bányüzemben is, hogy keressék azokat a munkaszervezési változtatásokat, melyek gyorsabbá, könnyebbé, célszerűbbé teszik a csapatok munkavégzését és eredményesebbé a műszaki felügyelet irányító tevékenységét.

Az információszerezés gyorsasága termelési tényezőként is felfogható. Éppen ezért a gazdasági-műszaki vezetés elsőrendű feladata fokozott gondot fordítani erre a területre.

Mintegy négy évvel ez-

előtt fogalmazódott meg a gondolat, hogy egy diszpécser központot kellene létesíteni, ami körülbelül 20 diszponált hellyel való közvetlen telefonkapcsolatot tud biztosítani. Meg is rendelték a telefonkészülékeket, de a lengyel partner éveken keresztül nem tudta szállítani. Ezt követően jött az az ötlet, hogy dugaszolható rendszerű hálózatot alakítsanak ki a bányában. Ennek az a lényege, hogy a húszkulcsos központot átalakították egy rádiótelefon-készülékké, ami szintén biztosítja az oda-vissza kapcsolatot az állomások között.

Több tucat dugaszoló-aljzatot építettek be a kért telepítési helyekre, ahonnan a hallgatómikrofonnal ren-

delkező személyek, bármikor hívhatják a központot, ahol a mindenkori szakvezető főaknász teljesít szolgálatot, s aki beosztásából adódóan mérlegeli, szelektálja az információkat és kiadja a megfelelő utasításokat.

A diszpécserhálózat vonzáskörzetében dolgozó felügyeleti személyek, mozgonyvezetők, ügyeletes iparosok, valamint csapatvezető vajúrok hallgatómikrofonnal rendelkeznek, ami lehetővé teszi, hogy bármikor kapcsolatba léphessenek a főaknással.

Így megszüntethető az esetenkénti több kilométeres gyaloglás, az információkra való gyorsabb rea-

gálás pedig csökkenti az előfordulható termelés kiesést.

A rádiótelefon központot kezelő diszpécser több oldalú kapcsolatot is biztosíthat az állomások között. Bejelentkezései alapján állandóan ismeri a partnerek tartózkodási helyét, súlyozni tudja a feladatokat, üzembavarra, balesetre azonnal képes reagálni.

A műszaki vezetés azt tervezi, hogy más, egyéb jellegű információkat is bekapcsol a rendszerbe, mint pl. az egyes szintek víz- és levegőnyomásának adatait, a Keleti vakakna üzemelési helyzetét stb. Ehhez azonban további anyagi lehetőségek biztosítása szükséges. Ma még nehéz számadat-

okkal alátámasztani, a diszpécserhálózat működésének kézzelfogható hasznát, mégis úgy tartják a III. sz. bányüzemben, hogy kifizetődő, a terv teljesítését elősegítő, a dolgozó embert ki-

mélő munkaszervezési változásokról van szó.

Szívesen látjuk vállalatunk bányüzemeinek érdeklődő szakembereit, a be rendezés megtekintése céljából.

H. I.

Az arany csillogását megelőzők

A brigád feladata az Ércdúsító üzemben az üzemegységénél az üzemszervezés (lúgzó, kicsepő, szárító és segédüzemek) üzemvitelének a biztosítása. Mindezek mellett a gépi berendezések felújítása és karbantartása is munkájukat képezi. Egyszakos, állandó délelőtti munkarendben dolgozik a 24 fős lakatos szocialista brigád, akik 1968-ban alakultak, s vették fel a Steinmetz Miklós nevet.

„Gazdasági jellegű vállalkozásai színvonalasak, valamennyi az eredményes, takarékos és balesetmentes munkavégzést kívánja biztosítani. Feladataikat időarányosan teljesítették, s jelentős tervben felüli üzemegységi feladatokat is elvégeztek. Ha az üzem tervteljesítése úgy kívánja meg, hogy második, harmadik műszakban kell dolgozniuk, azt is szívesen vállalják.” — ez a véleménye a művezetőnek a brigádról, munkavégzésük alapján.

Az üzemegységénél két lakatos szocialista brigád dolgozik. Az egyik a magáról oly sokat hallató Dr. Münich Ferenc brigád, a Vállalat kiváló brigádja. A másik, a „vetélytárs” a Steinmetz Miklós brigád, akik az elmúlt években két alkalommal is célul tűzték az üzem Kiváló brigádja cím elérését. De ahogyan a brigádvezető, Mátyás Vince mondta:

— Lecsúsztunk, maradt az arany brigádérem. A szakmai felkészülés terén pedig nincs különbség közöttünk, de az ő társadalmi megmozdulásaik jobbak, szervezettebbek voltak. Úgy gondolom, az 1981-es évtől sikerült felzárkózni, sőt beérni „riválisainkat”. Eddigi teljesítéseink a brigádmozgalom hármasszava alapján biztatóak, sikerül a felzárkózás.

— Tudja, ez egyrészt brigádunknak versengést is jelent, megmérni, mire is vagyunk képesek. Másrészt kínos volt, hogy évek óta

Munkakezdeés előtti eligazítást tart Tóth Károly művezető az Ércdúsító üzem Steinmetz szocialista brigád 6 tagjának. Képünkön balról jobbra: Spolár Tamás, Rátting György, Brücher József, Szabó Ferenc, Mátyás József, Mátyás Vince (brigádvezető).

Fotó: Keller Gábor

nem tudtunk a brigádéremnél „rangosabb” címet elérni. Így az eltelt évet azzal kezdtük: mindent bele.

— Brigádunk a múlt évtől megerősödött, gazdasági átszervezéssel a Dr. Münich brigádból hatan jöttek hozzánk dolgozni. Ugyanis a lúgzó és kicsepő üzemszervezésben dolgozó két karbantartó csoportot két brigád alkotta. Közben szinte teljesen azonos munkát végeztek. A közös célok érdekében jobb összefogással a tavalyi év eleje óta a két csoportot a Steinmetz brigád tagjai alkotják. Ez viszont úgy a gazdasági, mint a politikai, társadalmi munka hatékonyságát és minőségét is javítani fogja.

— Mindezekről függetlenül brigádunk a gazdasági munkáknál mindig is szem előtt tartotta a gazdaságosságot és anyagtakarékosságot. S így az 1981. IV. negyedévi jelentős felújítási munkánk ötven darab mézkonténer rendbehozása, ami párszáz ezer forint megtakarítást eredményezett.

— Üzemegységünkönél lévő berendezések cseréjének, javításának, szerelésének idején jobb munkaszervezéssel tíz százalékkal csökkentettük. Jelentős lépés-

nek tartom ezt is, mivel nem lehet mindegy az üzemvitel szempontjából, hogy a teljes folyamat mennyi ideig áll — mondotta befejezésül a brigádvezető.

V. T.

A rekordok, felajánlások aknájában

A z V. sz. bányüzem ma még egyre mélyülő légaknájához tartunk Buzási László műszaki ellenőrrel. E decemberi napon hó helyett az eső szakad, ami az aknatorony körül jócskán felázta a talajt. Bokáig érő vöröses-barna sártengerben cuppognak lépteink. Az aknatorony melegedőjében reggelizés közben zavarjuk meg a barátjainkat. Schiffler János szakvezető vajúr készséggel kínálja a „tenyéryi” katonát, s miközben szel egy csikót a szalonnából, úgy mellékesen megjegyzi: — Fordítva húzta fel a nadrágot, de nem baj, mert lent így is, úgy is elázik.

Igaza van, tekintek a tűzéssel valóban kifelé levő vízhatlan ruhadarabra, de nincs időm szégyenkezni, mert újra szól: — Tudja miről írjon? Arról, hogy a közelmúltban az aknamélyítő világrekordunk előtt azt ígérték a főnökeink, hogy ha lesz rekord, lesz bankett, sok-sok konyakkal. Lett rekord, de a bankett elmaradt. A konyak is. Úgy ünnepeltük meg e számunkra is jelentős eseményt, hogy két-két üveg sört vetünk magunknak.

— A bődön előállt — szól be az ajtón Keszthelyi György aknász — úgy, hogy menni kell. E kijelentés ve-

szí tulajdonképpen elejét annak, hogy részletesebben megbeszéljük a konyak és a sör milyenségét.

A bődön egyenesen tempóval ereszkedik alá. A műszaki ellenőr és az aknász közben megbeszéli a feladatokat, a felmerült gondokat. A mélyből egyre erősödő zaj jut hozzánk, vagy mi közeledünk felé. A bődön sebessége lassul, a gép zaj felerősödik. Pár méter, s elérjük a jelenlegi talpmélységet, 860 métert. Ekkor már minden irányból csurog fröccskölködik a víz. Megállunk, a talpon vagyunk. Kiszállva a bődönből Mócz Péter vajúrral szorítunk kezét. A talpon — mivel anyagkihordás van — csak ő tartózkodik, míg pár méterrel feljebb a betanózó sablonon egy parányi fülkében Vidvándics Gyula, a markológép kezelője.

Nincs sok idő a bámészködésre, mert a polipra emlékeztető markoló félelmetes hanggal és erővel dolgozni kezd. A bődön, melylyel lejtöttünk egy-két perc alatt megtelek, s már indul is a külszín felé. A markoló gép elcsendesedik, s most minden vízcsepp aláhullása hallható. Nyomasztó a tudat, hogy egy mély kúrtó alján vagyunk térdig vízben állva, már bőrig ázva, s jobbról balról nem az anyaföldet, hanem a nyirkos

sziklafalat tapinthatjuk. Ugyanakkor csodálatos is e tény. A 860 méteres mélységbeli természet és ember közötti viszony. Amolyan égből nélküli párbeszéd. A szakemberek dolguk végzetével, s az újabb bődön megérkezéssel indulást intenek. Gyors „Jó szerencsét” a talpon maradó vajúrnak, s már indulunk is felfelé.

A napszinten alig hogy kikászálódunk a bődönből, Dörner Konrad csapatvezetővel találkozunk. Amikor szóba hozom az elmaradt bankettet, mosolyogva mondja: — Tényleg ilyenmit ígérték volna a főnökeink? Nem is tudok róla. De arról igen — mondja ezt már komolyan —, hogy november 7-e tiszteletére a brigád felajánlotta, hogy egy hónap alatt 80 métert mélyít. Ilyen mélységben ez már igen komoly teljesítmény.

— Év végéig szeretnénk elérni a kilencszáz méteres mélységet. A visszalevő 165 méter mélyítése közben úgy a 962 méternél kell kihajtunk egy rakodót. Legvégül pedig a talpon kiképezni egy áthatást.

— Ezzel tulajdonképpen kész is lesznek az aknamélyítéssel — mondja Buzási László —, s a légcsonna, a munkapad kiszervezése a feladat. Majd a 13-as szintű rakodó szállítóképességtételét végzi a brigád.

— Addig is van még munka bőven — veszi vissza a szót Dörner Konrad — most, vöröshomokkőben dolgozunk, ami igen kemény. A talpról most nincs víz, ami a nyakunkba zuhog, az az akna felsőbb szakaszairól folyik. Mi csepegő víznek mondjuk.

Mondjuk: mi van akkor, ha a barátok zuhogó víztől beszélnek. Hiszen a csepegő víztől átázott a rajtam lévő háromréteg ruha. A vízhatlan is.

Veress Tamás

Ki minek mestere?

A IV. sz. bányüzemi KISZ és FMKT szervezésében a közelmúltban zajlott le a Ki minek mestere villanyszerelő vetélkedő. A vetélkedő legjobbjai a helyezések sorrendjében: 1. Karaszi János, 2. Varga Miklós, 3. Demjén Csaba, 4. Mrakova József, elismerő oklevélben és pénzjutalomban részesültek. A képen a vetélkedő fiatalok gyakorlati feladataikat végzik.

Pirák Zoltán felvétele

A veszélyeztetett gyermekekért

A gépkocsiban, útban a csertői gyermekotthon felé. Böngyik Péter brigádfővezető az intézet, s a közöttük kialakult kapcsolat rövidre fogott történetét mondja:

— Az Ércdúsító üzemben 1967-ben kezdték a brigádok a különböző intézmények patronálását. Brigádkunk, a dr. Münnich Ferenc nevét viselő is ekkor kezdett el gondolkodni azon, hogy kikkel is vegyük fel a kapcsolatot.

— A csertői gyermekotthonra úgy esett a választás, hogy egy má már nyugdíjas brigádtagunk, Tánicsics László felesége ott dolgozott, s ő mesélt a kis lakóról, szomorú sorsokról.

— Pontosan ezért — veszi át a szót Egri Róbert üzemegység-vezető — a brigád a kapcsolatot az elején még úgy képzelte, hogy az a gyermekekre irányul majd, s nem pedig az otthonra. Az első év így is telt el, s a brigádtagok gyermekeket hoztak magukkal a hétvégekre, s ünnepekre. A jó szándék, a családi melegség megosztása azonban a gyermekekben az elváláskor megnehezítést, fájdalmat okozott. Az intézet vezetője szerint ilyenkor a gyermekek napokig lelkibetegek lettek, tehát úgy tűnt, hogy így a kapcsolat többet árt mint használ. Azóta a brigád segítsége közvetve jut el a gyerekekhez, s valós intézetpatronálásra sikerült. Igaz, vannak alkalmak, amikor a brigád találkozik a gyermekekkel, egy-egy napos kirándulásra viszi őket.

— Még ma is megrázónak tartom — meséli a brigádfővezető — a gyermekekkel való találkozást. Nincs annál torokszorítóbb, mint amikor a gyermekek átkarolják az ember lábát, s ilyeneket kérdeznek: — Te vagy az apukám? — Ugye, te vagy? Elviszel magaddal? — Vigyél el!

— Nehéz erre mit mondani, még ha a válasz egyszerű is. Így tulajdonképpen a brigádnak is „könnyebb” a jelenlegi patronálási forma, mint az eredeti elképzelés. A patronálásból kivesszi részét a Kísérleti kutatási és automatizálási üzem Vinkler szocialista brigádja is. Ők 1970-ben automatikusan kapcsolódtak be, amikor is együttműködési szerződést kötött a két brigád.

Csertén a hajdan volt grófi birtokra kanyarodik a gépkocsi. A hatalmas park végében a sárga egyemeletes kúria — igaz azt mondják kastély — előtt megállunk. Ez az épület ad otthont 80 óvodás korú gyermeknek. A park másik vé-

gében már modern — úgy a 60-as évek végén épült — otthon a hatvan alsótagozatos gyermeké, saját iskolával.

— Felbecsülhetetlen az üzem, a brigád segítségnyújtása — mondja az igazgató, Pintér Ottó — pedig sokan segítik az intézetet. Üzemek, iskolák, magánkisiparosok, de mindezek közül értékben is kiemelkedik az Ércdúsító üzem. Olyan munkákat is elvégeznek, amire egyszerűen nincs kivitelező. Amit mi külön értékelünk, hogy nemcsak szakmai munkát végez a brigád. Kerítést építenek, fát fűrészelnek és ha kell hetekig betonoznak.

— Őszintén mondom, nem is tudom mit tennék a brigád, az üzem nélkül. Ez akkor is így van, ha nálunk a legnagyobb gondként a család hiánya jelentkezik. Aggasztó, hogy a gondok nem enyhülnek, sőt a gyermekotthonok lakóinak száma országosan nő. Ezer sajnós sem üzem, sem brigádközösség változtatni nem tud. Csak a család.

V. T.

Szocialista brigádok figyelem!

A változó valóság kulturális játéka a nevezési határidő január 12. helyett január 30.

A vállalat nyugdíjas alapszervezetének felmérése alapján megkeresték a IV. sz. bányüzem gazdasági és társadalmi vezetését, hogy tudnának-e segíteni egy volt I. üzemű dolgozón, Kádár Dánielen, aki évek óta nyugdíjas és betegsége következtében mozgásában erősen korlátozott. Volt munkatársunknak egy olyan speciális kocsi volt szüksége, amivel lakásában is szabadon tud mozogni. Az üzem támogatja az ötletet, mindamelllett vállalta az anyagi következményeit. Az üzem gépi részlege pedig vállalta a rokkantkocsi elkészítését. A kocsit Albert Jenő tervezte. A lakatasmunka zömét pedig Szili Mihály végezte el. A rokkantkocsit — Kádár Dániel kertvárosi lakásán — az üzem képviselőjében december 14-én Bus János és Lendvai Gellért adták át. (Wesztli)

Eredményes munkáról adhatott számot a MÉV nyugdíjas szakszervezet vezetősége, az évről taggyűlésen. Lendvai József titkár a beszámolóban kiemelte a Bányai Ferenc vezette 7 fős klubvezetőség munkáját és elismerőleg szövegezte a nőbizottság, a kereskedelmi ellenőr csoport és az üdülési felelős Nagy László munkáját. A taglétszám a tavalyi 545 fővel szemben 710 főre emelkedett, ezért a 13 fős bizalmi hálózatot 21 főre egészítették ki, az 1981. évben elért sokszínű alapszervezeti munka továbbfejlesztése érdekében.

A vállalati munkaversenymozgalom irányelvei 1982-re

A Magyar Szocialista Munkáspárt Központi Bizottsága december 3-i ülésén elfogadta az 1982-es évi terv és állami költségvetés irányelveire vonatkozó javaslatokat. Az irányelvek szerint 1982-ben — de az elkövetkezendő években is — fegyelmezettebb munkára, minden területen nagyobb kezdeményező készségre van szükség.

A Központi Bizottság ajánlja, hogy a munkaversenymozgalomban többek között a gazdálkodás minőségi követelményeit, az energia- és anyagtakarékosságot állítsuk az előtérbe.

A vállalat, illetve üzemek tervfeladatai ismertek. A munkaverseny csak akkor lesz hatékony, ha egyértelműen elősegíti a tervek maradéktalan megvalósítását.

Az 1982-es évben országos munkaverseny-felhívás

nem lesz, de nem kezdeményezünk külön munkaversenyt vállalati szinten sem. Az üzemek, a decentralizált gazdasági egységek döntsek el, hogy a munkaverseny mely formája a legalkalmasabb és mely időszakban a leghatékonyabb terveik megvalósításához és kezdeményezzenek helyi munkaversenyeket.

A munkaverseny szabályzatunkban szereplő „Élőüzem” címűt folyó versenyt a negyedéves balesetelhárítási versenyt, valamint az újítási versenyt továbbra is megmarad. Nem tartjuk szükségesnek az elmúlt években kiadottakon túlmenően újabb szempontok meghatározását, hanem év végén a végzett össztevékenység és az üzemek pályázata alapján a vállalati eredmények függvényében történik az „Élőüzem” címek odaítélése a „Vállalat leg-

jobb üzem” címmel együtt. Ezt az elvet kívánjuk érvényesíteni a „Vállalat kiváló brigádja” és a „Vállalat kiváló ifjúsági brigádja” kitüntetések adományozásánál is.

Ki Minek Mestere vállalati vetélkedőt 1982-ben várjuk, villanyszerelő és bányamérő szakmunkások részére szervezzük.

Továbbra is várjuk, hogy fiataljaink minél több hasznosítható pályamunkával vegyenek részt az „Alkotó Ifjúság” pályázatban.

Az elmúlt három év leg-sikeresebb alkotásait kiállításban mutatjuk be. Ötletbörze megrendezését tervezzük 1982. I. negyedében, ahol a résztvevők megvalósítható ésszerűsítési javaslatait, ötleteit a helyszínen értékeli és jutalmazza a bíráló bizottság.

A szocialista brigádmozgalomban résztvevők vállalásaikat a mindenkori aktuális feladatokhoz igazítják. Értékelésüknél a hármas jelszó jegyében végzett össztevékenység hatékonysága legyen a fő szempont, vagyis, hogy adott brigád milyen módon járult hozzá a részleg, az üzem, a vállalat, illetve lakóhely feladatainak megvalósításához.

Az üzemek párt, társadalmi és gazdasági vezetői szorgalmazzák a komplex brigádok megalakítását, valamint a brigádmozgalom lehetőségeit kihasználva a szocialista típusú közösségek kialakítását, az önkéntesség betartása mellett.

Bízunk abban, hogy dolgozóink kezdeményező-készsége, öntevékenysége a munkaversenymozgalomban rejlő lehetőségek jobb kihasználása segíti az 1982-es év gazdasági, szociálpolitikai, kulturális célkitűzéseinek megvalósítását.

Vállalati szakszervezeti bizottság
közgazdasági bizottsága,
Vállalati KISZ-bizottság,
Vállalati munkaverseny-bizottság

A SZERKESZTŐSÉG
HONATJÁRÓL

Vállalatunk vezérigazgatója levelet kapott Dr. Jahn Ernő, a Foglalkoztató iskola és Nevelőotthon igazgatójától, melyet az alábbiakban közlünk.

„Intézetünkben középsúlyos értelmi fogyatékosok nevelésével foglalkozunk, ahol a nevelőmunka mellett különböző általános és megfelelőbb munkabaállítási módszertani kutatások is folynak.

Tanulóinknál a szociális beilleszkedés a munkába állítási lehetőségeket az alapfogyatékosokkal együttjáró, lényegi járulékos sérülések is különböző mértékben befolyásolják. Így a látás terén, a reflexív-agyából kijövő úgynevezett centrifugális ága általában sérült.

A MÉV Kísérleti kutatási és automatizálási üzem dolgozói: Dancsó Imre, Máté Kálmán, Kovács Imréné és Szvacsek Ferenc elvtársak ezért kérésünkre egy olyan műszert készítettek, amelynek használata során — fényfelvillanásokkal — a reflexív centripetális ága igen intenzív ingert kap, ami által javul a centrifugális ág vezetőképessége (figyelemkoncentráció stb.).

Ilyen készüléket Magyarországon nem gyártanak, beszerzése esetleg csak importból lehetséges. Az elmondottak külön is hangsúlyozzák a rokkantak évében adott támogatás különleges értékét, melyért intézetünk tanulói és dolgozói nevében ezúttal monddok köszönetet.

Dr. Jahn Ernő
igazgató”

A körzeti stúdió januári műsorából

15-én 18,00 órakor: Kulcsos gyerekek (1. műsor). Dokumentumfilm a „gazdálán” gyerekekről.

16-án 9,20 órakor: Unser Bildschirm (ism., 1. műsor).

21-én 19,05 órakor: Nas Ekran (2. műsor).

23-án 9,20 órakor: Nas Ekran (ism., 1. műsor).

18,05 órakor: Sorstársak (1. műsor).

26-án 18,30 órakor: Pannon krónika (1. műsor).

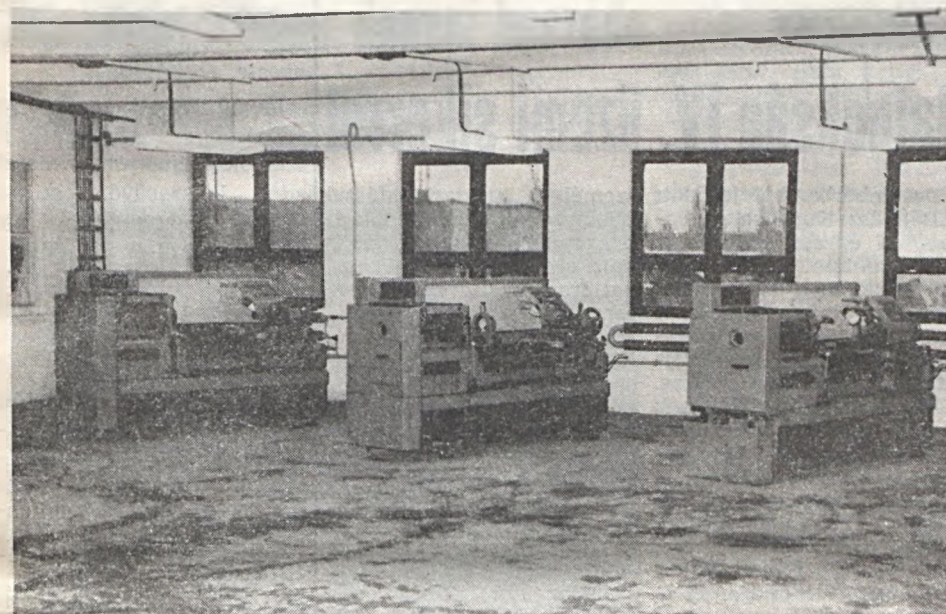
Események vállalatunk életében 1981-ben

Július közepén a Deák László vezette 71-es Váci Mihály ifjúsági szocialista brigád a IV. sz. bányüzem új légakna építésében elérte a társzintet az Alimak bővítő padozattal. Csöndör László felvétele

Május 1. alkalmából a szakma-ágazat Kiváló brigádja címet nyerte el a II. sz. bányüzem 10-es fejtési szocialista brigádja. Képünkön a 10-es fejtési csapat látható műszaki patronálóikkal, Elekes Gézával. Kiss László felvétele

A Szolgáltató üzemben a villamos tanműhely után elkészült a forgácsoló tanműhely is az iparitanulók fogadására. Képünkön a forgácsoló tanműhely egy részlete látható, melyben 1982. január 5-én megkezdődött a tanulók gyakorlati foglalkoztatása. Réz Gyula felvétele

Május 12. és 15. között vállalatunknál került megrendezésre a Bányászati Világkongresszus Bányahőfizikai Irodájának nemzetközi konferenciája. Képünkön dr. Kapolyi László államtitkár vitaindítóját tartja. Csöndör László felvétele

Vállalatunk május 1. alkalmából negyedszer nyerte el a Kiváló Vállalat címet. Képünkön dr. Kapolyi László államtitkár átadja az oklevelet Tóka Jenő vezérigazgatónak. Csöndör László felvétele

Február 5-én vállalatunk vendége volt Korom Mihály, az MSZMP KB titkára, a Politikai Bizottság tagja, Lukács János, az MSZMP Baranya megyei Bizottságának első titkára, Horváth Lajos Baranya megye Tanácsának elnöke és dr. Pintér József, az Ipari Minisztérium képviselője. Csöndör László felvétele

A vegyipari szakmunkások országos döntőjén a Kísérleti kutatási és automatizálási üzem csapata második helyezést ért el, miután az iparági vetélkedőt megnyerte. Képünkön Ordas Sarolta, Demkó László és Gelencsér Tibor átveszik a 2. helyezéért járó elismeréseket. Srenk Attila felvétele

A Mecseki Erőbányászati Vállalat 1981. évi vágárvetélkedőjét Kovács László II. sz. bányüzemi vágár nyerte meg. Képünkön a vállalati vetélkedő győztese. Csöndör László felvétele

Sport

Asztalitenisz

Újra a bajnoki pontokért

Szinte szünet nélkül játszanak az asztaliteniszezők. Múlt évben kezdődött tízek bajnoksága januárban ért véget és máris itt az új verseny kezdete. Január 18-án kezdődik a férfi Bányász Kupa csapatbajnoksága a Kís.-kut., PMSC, Szálló, IV. üzem, SZMT, Kutató-mélyfűrő és Szolgáltató részvételével. A mezőnyben nincs új csapat, a változás csupán annyi, hogy az Anyagosztály és EDÜ ezúttal nem indított együttest és ez egyáltalán nem helyénvaló. Különösen az edzők távollmaradása a legkirívóbb.

A múlt évi bajnok PMSC ezúttal is első számú favorit a bajnokságban, mindössze két csapat az, amely megszoríthatja a mezőnyben, ez pedig a Kís.-kut. és az SZMT. A IV. üzemiek ha komolyan veszik a játékot, eredményesebben szerepelhetnek a múlt évinél, a Szolgáltató új csapattal indul, a játékosok tehetségeik, de egyelőre még nem tudják pótolni elődeik játékát. A kutatószakszervezetek példamutató, játékosok az adott körülmények mellett jó. A Szálló dicsősége, hogy kiálltak a mérkőzésre, eredményeik viszont messze elmaradnak a várakozástól. Mindezek ellenére izgalmasnak ígérkezik az ezévi férfi bajnokság.

A női mezőny január 20-án rajtol. Ők is túl vannak a tízek fardalmain és így kipurítottan vehetik fel a küzdelmet a bajnoki pontokért. Itt elsősorban a Központ és a Szolgáltató között dölhet el az első hely kérdése, de nem lehet tudni, hogy mit tartogat a Kutató és a III. üzem együtt-

tese. Reméljük a Központ, Szolgáltató, Kutató-mélyfűrő és III. üzem csapatai ezúttal is színvonalas játékot, izgalommal telített bajnokságot szolgáltatnak e sportág kedvelőinek.

Tavaszi sorsolás (férfi)

I. forduló január 19.
16,30 órákor PMSC—Kís.-kut., Szálló—IV. üzem. 17,30 órákor Kutató-mélyfűrő—SZMT. Szabad: Szolgáltató.

II. forduló január 25.
16,30 órákor Kís.-kut.—Szálló, PMSC—IV. üzem. 17,30 órákor SZMT—Szolgáltató. Szabad: Kutató-mélyfűrő.

III. forduló február 1.
16,30 órákor IV. üzem—Kís.-kut., Szálló—PMSC. 17,30 órákor Szolgáltató—Kutató-mélyfűrő. Szabad: SZMT.

IV. forduló február 8.
16,30 órákor SZMT—Kís.-kut., Kutató-mélyfűrő—PMSC. 17,30 órákor Szolgáltató—Szálló. Szabad: IV. üzem.

V. forduló február 15.
16,30 órákor Kís.-kut.—Kutató-mélyfűrő, PMSC—Szolgáltató. 17,30 órákor IV. üzem—Szolgáltató. Szabad: Szálló.

VI. forduló február 22.
16,30 órákor Kís.-kut.—Szolgáltató, Szálló—SZMT. 17,30 órákor IV. üzem—Kutató-mélyfűrő. Szabad: PMSC.

VII. forduló március 1.
16,30 órákor SZMT—PMSC, Kutató-mélyfűrő—Szálló. 17,30 órákor Szolgáltató—IV. üzem. Szabad: Kís.-kut.

Tavaszi sorsolás (női)

I. forduló január 20.
16,00 órákor Központ—III. üzem „B”, III. üzem „A”—Szolgáltató. Szabad: Kutató-mélyfűrő.

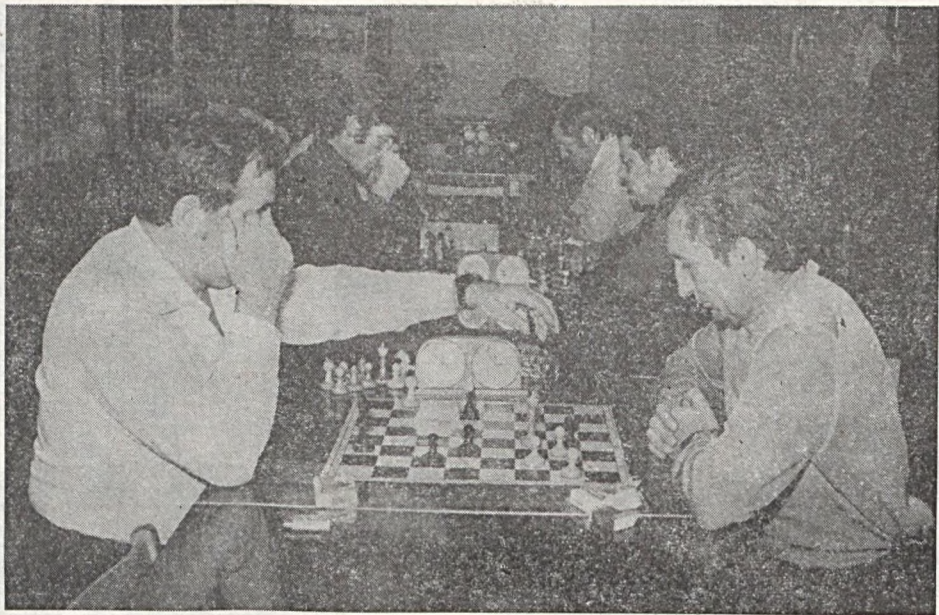
II. forduló január 27.
16,00 órákor Központ—Kutató-mélyfűrő, III. üzem „B”—Szolgáltató. Szabad: III. üzem „A”.

III. forduló február 3.
16,00 órákor Kutató-mélyfűrő—III. üzem „B”, III. üzem „A”—Központ. Szabad: Szolgáltató.

IV. forduló február 10.
16,00 órákor Szolgáltató—Központ, Kutató-mélyfűrő—III. üzem „A”. Szabad: III. üzem „B”.

V. forduló február 17.
16,00 órákor III. üzem „B”—III. üzem „A”, Szolgáltató—Kutató-mélyfűrő. Szabad: Köz-

pont.

A gondolkodó mezőny.

Csöndör László felvétele

Személyi hírek

Nyugállományba került: Benedikt Miklós fűrőmester (II. sz. bányauzem), Hollós János vezetőkönyvelő (III. sz. bányauzem), Marsa Gábor fűrőmester (III. sz. bányauzem), Gáspár János szállítógépész (III. sz. bányauzem), Vörös József szállítógépész (III. sz. bányauzem), Valkai Ferencné ruhacserés (III. sz. bányauzem), Mesztergyei Lajos anyagkiadó (IV. sz. bányauzem), Deák János szállítási gépkezelő (IV. sz. bányauzem), Bana László segédvájár (IV. sz. bányauzem), Golváth József csillész (IV. sz. bányauzem), Banizs József gépkezelő (EDÜ), Bajor Ferenc vegyipari szakmunkás (EDÜ), Szegvári Lőrincné portás (EDÜ), Nébli Imre főfűrőmester (Kutató-mélyfűrő üzem), Nádasdy István portás (Kutató-mélyfűrő üzem), Móró Józsefné laboráns (Kísérleti kutatási és automatizálási üzem), Szabó Nándor polgári fegyveres őr (Központ), Farsang György polgári fegyveres őr (Központ), Németh János osztályvezető (Központ), Bácsván János főosztályvezető (Központ), Balogh Józsefné takarító (Központ).

Meghalt: Gödöny Elemér vájár (II. sz. bányauzem), Szabó Károly vájár (IV. sz. bányauzem), Ludvig István betanított munkás (EDÜ), Erdei Tibor gépkocsivezető (Szolgáltató üzem).

SAKK

Bajnokság IV. üzemi sikerrel

Decemberben befejeződött a Bányász Kupa sakk csapat- és egyéni bajnokság. Előző számunkban már hírről adtuk, hogy a IV. üzem együttese már bajnoknak tekinthető. Ezt a megállapításunkat csak megerősítette a bajnokság végére. Húsz mérkőzést játszottak és 38 ponttal fölünyesen nyerték az újabb bajnokságot. A hajrára elfáradt a II. üzem legénysége és így 6 pont hátránnyal került a dobogó második helyére, míg a bronzérmes Fehér Antal vezetésével a szolgáltatók nyerték meg, kellemes meglepetést szolgáltatva. Az EDÜ az előrehátra tényleg, no meg a valós és vélt sérelmek miatt többször nem állt ki, így végeredményben negyedik helyen végzett.

Egyet tudnunk kell, rájuk is vonatkozik, a szabályzat, ha továbbra is itt akarnak szerepelni úgy fogadják el, mert kivételezést senkivel sem teszünk. A Kutató-mélyfűrő és Szálló mindent megtett a jobb szereplés érdekében, de ebben az erős mezőnyben keveseknek bizonyult a játékos, nincs mit szégyenkezniük. Dicséret illeti a csapatvezetőket, így Sámuel, Elekes, Fehér sporttársakat, akik

személyes példamutatással húzóik voltak a csapatnak és a gyengébb szereplésben is volt erejük buzdítani csapattársaikat. Az egyéni verseny nagy meglepetéssel zárult, bravúros hajrával Horváth István (IV. üzem) szerezte meg a bajnoki címet, fél pont előnnyel klubtársa, Sámuel előtt. Az egyéni verseny érdekessége, hogy a dobogóra csak IV. üzemiek állhattak fel, mivel a bronzérmes Szabó is az együttes tagja. Ezzel a teljesítménnyel a IV. üzem százszázalékos sikert ért el és gratulálunk e ritka dicsőséghez és egyben megköszönjük Kádár Gábor mester egész évben végzett jó munkáját, melyet a bajnokság lebonyolításában kifejtett.

A hagyományoknak megfelelően a sakkosok a legfrissebbek. Alig ért véget a múlt évi versenyük máris asztalhoz ültek, hogy megkezdjék a B. K. bajnokság ezévi pontvadászatát. A bajnoki pontokért való küzdelemben továbbra is hat együttes vesz részt, tavaszi-őszi rendszerben. Csapatban a IV. és II. üzem, az egyéniben Horváth, Sámuel és Szabó M. „harca” igényel külön figyelmet.

Kovács Miklós

Versenynaptár 1982

Bajnokságok, versenyek tetszés szerint

Elkészült a vállalati sportbizottság 1982-es évi versenynaptára, amely időrendiségben tartalmazza a versenyek, bajnokságok és egyéb események helyét és idejét. Most kivonatossá ismertettük a főbb rendezvények, találkozóknak sorrendjét.

A Bányász Kupa csapatbajnokság közül kiemelkedik az asztalitenisz, a sakk, a teke, a lövészet, az atlétika és a labdarúgás. Az utóbbinál bekapcsolódik a nagypályás labdarúgó-bajnokság is. Az említett sportágban tavaszi-őszi fordulók rendezésére kerül sor és ennek kezdési időpontját az Ércbányász újság közli.

A Bányász Kupa keretében kerül sor a teke, lövészet, sakk, asztalitenisz és atlétika egyéni döntőire. Külön említésre méltó a bányásznap villámturna és a szoros kapcsolódó bányásznap sportrendezvény a Ho Si Minh-parkban. Má-

jusban újra megrendezésre kerül a MÉV—Sovjet követség dolgozóinak ötfurto sporttalálkozója. Figyelmet érdemel a vállalati és üzemi országos sportnapok rendezvénysorozata, valamint vállalati szinten a többfordulós természetbarátok versenye.

Az egyéb rendezvények közül kiemelkedik a gyermekek és felnőttek tornája, az úszóoktatás és amennyiben megállapodás születik, a gyermekek és felnőttek koresolyatanfolyama.

A vállalati KISZ-bizottsággal több esetben közös versenyekre kerül sor.

Mint már említettük, a köztölt rendezvények csak kivonatossá az idei Munkahelyi Olimpia rendezvényei közül. Az említettekben kívül a sportbizottság továbbra is biztosítja a kötetlen testnevelési formákat és az edzésjellegű versenyeket is, hát tessék választani!

Kovács Miklós

A Munkahelyi Olimpia jegyében Pénzjutalomban részesült a vállalat

Véget ért a Munkahelyi Olimpia tömegsportmozgalom második éve. Most már elmondhatjuk, hogy a vállalatnál megerősödtek azok a feltételek, amelyek hivatottak szolgálni a Munkahelyi Olimpia mozgalom alapjait. Ennek eredményeként született meg üzemünkben azok az erőfeszítések, sikerek, melyek a felsőbb szerveink elismerését is kiváltották. A Bányáipari Dolgozók Szakszervezete Titkársága értékelte üzemünk Munkahelyi Olimpia mozgalomában kifejtett munkáját eredményeit és ennek elismeréséül 20 000 forint pénzjutalomban részesítette a vállalatot. A

Szakszervezetek Megyei Tanácsa pályázatán vállalatunk első díjat nyert a nagy vállalatok között meghirdetett versenyben, amely 5 000 forint pénzjutalmat jelentett. Ezek az eredmények és sikerek a közös, kollektív munka eredményei, amely hűen tükrözi az összefogást és azt a fejlődést, amely tartalmasabbá teszi dolgozóink testedzésének kultúráját, igényeik jobb kielégítését. A vállalati sportbizottság a szakszervezeti bizottság egyetértésével a 25 000 forintot egységesen felosztja az üzemek között sportszerek vásárlására.

Kovács M.

Január 18-tól

Úszótanfolyam haladók részére

A vállalati sportbizottság a nagy érdeklődésre való tekintettel január 18-tól úszótanfolyamot szervez haladók részére a Hullámfürdőben.

Jelentkezhetnek mindazok, akik megelőzően már részt vettek a kezdők úszásoktatásán és tovább kívánják fejleszteni tudásukat.

A gyermekek részére január 18-tól (6–14 éves) hétfőn és szerdán 18,30 órától, míg a felnőttek oktatása ugyanezen a napon 19,30 órától kezdődik. A részvételi díj 150 forint, a felnőtteké 200 forint.

Jelentkezni lehet a vállalati sportbizottságon a 7-119-es telefonon. Helyszíni jelentkezést nem fogadunk el.

K. M.

Üdülési lehetőségek

Szinte alig van olyan információ jelentés, amelyben az üdülési témák ne kerülne szóba. Sokszor tapasztaltuk, hogy nem kellő tájékoztatás miatt olyan kérdések is felmerülnek, amelyek mögött félreértések húzódnak meg. Többek között igen sokszor hangzik el: — Lehet-e azonos évben vállalati és SZOT beutalást is igényelni? — Mennyi a vállalati összes üdülési lehetőség? — Külföldi üdülést milyen időközönként lehet igénybe venni? — Miért kevés a fődíny SZOT beutalási lehetőség? — Valóban kedvezményese-e az üdültetés?

Megpróbálunk ezekre a kérdésekre a tények és a számok segítségével választ adni. Időszerűvé teszi a helyzetelemzést az is, hogy szeptember 4-én új üdülési szabályzatot fogadott el a SZOT elnöksége, amely 1982. január 1-től hatályba lép.

Összességében az üdülési lehetőségeink nem lebecsülendők, mit mutatnak a számok? Balatonfüredi üdülőkben 1224 fő, Balatonmáriai üdülőkben 486 fő, NDK-ban 220 fő, Bulgáriában 40 fő, SZOT üdülőkben 435 fő üdülhet. (A fenti számokban a családos gyermekudulási lehetőségek is benne vannak.) Harkányi üdülőkben ebben az évben körülbelül 600 fő, Hévízen pedig 334 fő üdülhet. Ezen kívül 134 gyermek részére van nyári üdültetési lehetőség. SZOT külföldi üdülési lehetőség 25 fő. Az orfűi és mohácsszigeti vízitelep is dolgozóink rendelkezésére áll.

Akár SZOT, akár vállalati beutalót kap a dolgozó, évente csak egy alkalommal — fődínyben két évenként, külföldön három évenként — veheti igénybe a kedvezményes üdültetést. Az üzemekben a szakszervezeti bizalmiak véleményének figyelembevételével osztják el a SZOT és a vállalati beutalókat.

Az új üdülési szabályzat előírása alapján fődínynek számít VI. 1.—VIII. 31. közötti időszak. Ezt figyelembe véve 2378 felnőtt üdül vállalatlunknál főszezonban, tehát az összbeutaltak 72 százaléka. (SZOT országos átlag 31,5 százalék.)

A közvélemény egy részénél az üdülés és a nyaralás fogalma még mindig ugyanazt jelenti. Így van ez annak ellenére, hogy a pszichológusok és az egészségügyi szakemberek egyaránt állítják: mind a négy évszak alkalmas üdülésre. Sőt, többnyire az is igaz: az elő- és utószezonban jobban lehet pihenni, regenerálódni, mint a zsúfoltabb, zajosabb fődínyben.

A SZOT beutalójegy ára nem változott. A beutalókat az összes költségek körülbelül egyharmadát térítik meg, az összeg nagyobb részét teszi ki az állami, vállalati és a szakszervezeti támogatás.

Mátyás Elemér